

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστανος 10 Αθήνα Τ.Κ.10677· Τηλ: 210- 3831446 - 210- 5025251 <http://www.geocities.com/tokakouri> - e-mail: tokakouri@yahoo.gr & igonos@softlab.ntua.gr

Χρόνος 12ος • Αριθμός φύλλου 45 • Δεκέμβριος 2007 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2008

«Φιλανθρωπία: Είμεθα πλούσιοι μόνο με όσα δίνουμε και φτωχοί για όσα αρνούμεθα»

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας (κάποιες αλήθειες)

Η πρώτη Κυριακή της Μεγάλης Σαρακοστής είναι η **Κυριακή της Ορθοδοξίας**. Είναι αφιερωμένη στην επαναφορά και την αναστήλωση των εικόνων στους Ναούς με την πρωτοβουλία της αυτοκράτειρας Θεοδώρας.

Περί τον 8ο και 9ο αιώνα είχαν διαδραματιστεί πολλά στο Βυζάντιο, ιδίως μεταξύ των λαϊκών μαζών και όχι μόνο.

Τότε το Βυζάντιο βρέθηκε προ του μεγάλου Αραβικού κινδύνου, τον οποίο οι στρατιωτικοί δυσκολεύονταν να αντιμετωπίσουν λόγω ελλείψεως ισχυρής οικονομίας, η οποία αντιμετώπιστηκε τότε από τον Λέοντα τον Γ' τον Ίσαυρο, με τον περίφημο «**Γεωργικό Νόμο**».

Ο Νόμος αυτός ευνοούσε και προστάτευε τις μικρές ιδιοκτησίες γης, όχι βέβαια από ιδιαίτερη αγάπη προς τις λαϊκές μάζες, αλλά επειδή απέβλεπε στο να χτυπήσει τις μεγάλες οικονομικές μονάδες πάσης φύσεως προς ενίσχυση της οικονομίας του κράτους. Τότε χτυπήθηκαν οι μεγάλες περιουσίες του ανώτερου κλήρου και των μοναστηριών καθώς και ορισμένες αριστοκρατικές μεγάλης εκτάσεως περιουσίες.

Συνέχεια στην 4η σελ.

Η νηστεία στη ζωή του ανθρώπου

Η λέξη νηστεία έχει προέλευση αρχαιοελληνική. Ετυμολογείται από αρνητικό μόριο ν (νη) και τη ρίζα του ρήματος εσθίω. Δηλαδή απέχω από κάθε τροφή. Το έθιμο είναι πανάρχαιο και συναντάται σε όλους τους λαούς και τις εποχές. Θεωρείται ότι σχετίζεται με τους περιορισμούς κάθε εποχής ορισμένων ειδών τροφής ώστε να μην καταναλωθούν τα περιορισμένα αποθέματα, αλλά και την πρόθεση να μαζεύεται

τροφή για την επόμενη θυσιαστήρια προσφορά στους Θεούς τους. Το έθιμο αυτό συνδέεται επίσης με τους φυσιολογικούς μηχανισμούς.

Η στέρηση της τροφής με το στρες που προκαλείται στον οργανισμό αυξάνει την αντοχή σε κρίσιμες καταστάσεις, αλλά και την επιθετικότητα.

Οι Λακεδαιμόνιοι, παραδειγματι, πριν από σοβαρές πολεμικές επιχειρήσεις κήρυτταν γενική

νηστεία.

Σε πολλούς πρωτόγονους λαούς είχε μια θέση πριν από το κνήγι. Για να φάνε τη σάρκα του ζώου έπρεπε να καθαριστούν από τις προηγούμενες τροφές. Μεταγενέστερα η ιδέα αυτή πήρε τη μορφή αποχής από τις συνηθισμένες καθημερινές τροφές προκειμένου να πάρουν ιερές τροφές, όπως π.χ. πριν από τη λήψη της θείας κοινωνίας προηγείται

Συνέχεια στην 5η σελ.

Τιμώντας τη μεγάλη μας εθνική γιορτή

Θα παραθέσουμε ένα απόσπασμα από τα **Απομνημονεύματα του στρατηγού Μακρυγιάννη**, που αναφέρεται στο ξεκίνημα της επανάστασης, αυτές τις τελευταίες μέρες του Μαρτίου, πριν από τους ηρωισμούς και πριν από το θάνατο, την ερήμωση, τον πόνο και τα δάκρυα με τα οποία το έθνος πλήρωσε το τίμημα της Λευτεριάς. Όταν ακόμα πολλοί ζούσαν στην ουτοπία και πίστευαν πως το βράδυ θα κοιμόντουσαν με τους Τούρκους και θα ξυπνούσαν το πρωί με το Ρωμαιο. Όσο για την πιθανή απορία αν τα Απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη ανήκουν στη λογοτεχνία, παραπέμπω στον αφορισμό του Σεφέρη, πως «ο Μακρυγιάννης είναι ο πιο

Η Σχολική Γιορτή της 25ης Μαρτίου.

Σχέδιο της Έλλης Σολομωνίδου - Μπαλάνου,

δημοσιευμένο στην «Καθημερινή» της 25ης Μαρτίου του 2000.

Συνέχεια στην 5η σελ.

Ο ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του. Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145 κ. Δημήτρα Ρόκκα, υπεύθυνη λειτουργίας του ξενώνα. Ο ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στις 18 Μαΐου, ημέρα Κυριακή, στην αίθουσα της Παναρχαδικής Ομοσπονδίας, Τζωρτζ 9, θα γίνει Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, απολογισμός του Δ.Σ. και αρχαιρεσίες.

Παρακαλούμε πολύ την ενεργό συμμετοχή σας.

Το Δ.Σ.

Ο καιρός των Αποκριών

Οι Απόκριες δεν είναι μια γιορτή που εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια. Έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα, καθώς συνδέεται με τις λατρευτικές συνήθειες που πραγματοποιούνταν εκείνη την εποχή προς τιμήν του θεού Διονύσου. Στη συνέχεια πήρε τη μορφή ενός είδους εκτόνωσης πριν από την έναρξη της περιόδου της Σαρακοστής. Η λέξη «**αποκρέα**» σημαίνει την αποχή από το κρέας, τη μη κατανάλωση κρέατος, κάτι που προετοιμάζει τους πιστούς για τη Μεγάλη Εβδομάδα.

Η έναρξη του καρναβαλιού έχει οριστεί τρεις εβδομάδες πριν από την Καθαρά Δευτέρα. Στα πλαίσια του εθίμου αυτού σε πολλές ελληνικές πόλεις, νησιά και χωριά λαμβάνουν χώρα αποκριτικές εκδηλώσεις, με σημαντικότερη το καρναβάλι της Πάτρας. Έτσι και φέτος έχει στηθεί ένα ολόκληρο πρόγραμμα εκδηλώσεων με χαρακτήρα όχι μόνο ψυχαγωγικό αλλά και μορφωτικό.

Όσοι το προλάβουμε θυμόμαστε με νοσταλγία το καρναβάλι που γινόταν κάθε χρόνο στο Κακούρι με τους μασκαράδες, τα άρματα και την αναπαράσταση του χωριάτικου γάμου. Άλλοι άνθρωποι, άλλοι καιροί...

Με την Καθαρά Δευτέρα ξεκινάει η Σαρακοστή για την Ορθόδοξη εκκλησία και ταυτόχρονα σημαίνει το τέλος της Αποκριάς. Είναι μέρα νηστείας για τους Χριστιανούς. Η νηστεία διαρκεί σαράντα μέρες, όσες και οι μέρες νηστείας του Χριστού στην έρημο. Καλή Σαρακοστή.

Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Οι Απόκριες, όπως παντού, είναι και στην Ελλάδα περίοδος ευθυμίας και διασκέδασων, πριν μπουν οι χριστιανοί στο πέλαγος της Μεγάλης Σαρακοστής που θα νηστεύουν και θα πενήθουν επτά ολόκληρες εβδομάδες έως το Πάσχα, που ούτε γάμοι, ούτε χοροί και πανηγύρια γίνονται.

Συνέχεια στην 5η σελ.

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαφτίσεις

— Ο Κώστας Παπακώστας και η γυναίκα του Σούλα, το γένος Γεωργίου Αθ. Κακαρικού βάπτισαν στις 6 Οκτώβρη 2007 τα δίδυμα τέκνα τους. Η βάπτιση που έγινε στον Άγιο Ραφαήλ στην Τρίπολη γιορτάστηκε με το ανάλογο γλέντι στο Μαντινειακό, στην Αρχαία Μαντινεία.

Στα νεοφώτιστα δόθηκαν τα ονόματα Στυλιανή από τις νόνες του Μαρία Γιλδή και Μαρία Ίσκου και Γιώργος από την δική του νονά Ειρήνη Ματθαιοπούλου.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσουν και να τα καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Η Ελενίτσα Ξαναχτύπησε! Αλίευσε από τους μεγαλύτερους και μας έστειλε το παρακάτω δημοτικό τραγούδι. Την ευχαριστούμε ακόμη μια φορά.

Ελένη Βασιλείου Σταθούλη

Χόρεψε λεβεντάκι μου με το βαρύ σου νάζι
και εγώ τραγουδι να σου πω, λεβέντη να σου μοιάζει.
Όταν σε γένναε η μάνα σου, ο ήλιος εκατέβει
και σου 'δωσε την ομορφιά και πάλι απάνω ανέβει.
Όταν σε γένναε η μάνα σου όλα τα δέντρα ανθούσαν
και τα πουλάκια στις φωλιές και 'κείνα κελαηδούσαν.
Εσένα πρέπει μάτια μου καρέκλα βελουδένια,
να κάθεται η μεσούλα σου η μαργαριταρένια.
Εσένα πρέπει μάτια μου στην τσέπη σου ρολόι
και στο δεξί σου δάχτυλο να παίζεις κομπολόι.

Γάμοι

Η Ζέτα Κουτσουριδάκη του Στυλιανού και της Θεοδώρας, το γένος Κολιοπούλου και εγγονή του Κων/νου Η. Κολιοπούλου (Φούγας) και ο Δημήτρης Γούναρης του Κων/νου και της Μαρίας παντρεύτηκαν στις 6 Οκτωβρίου 2007 στον Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγίτσα) Παλαιού Φαλήρου.

Οι νεόνυμφοι γιόρτασαν το γεγονός με λαμπρότατη δεξίωση και τρελό γλέντι με πάρα πολλούς καλεσμένους και απ' το Κακούρι που κράτησε μέχρι το πρωί στο Ξενοδοχείο ATHENAEUM INTERCONTINENTAL!!!

Θάνατοι

— Θεοδώρα Κολιοπούλου του Νικολάου, συζ. Ιωάννη Κολιοπούλου στην Τρίπολη στις 17-1-2008.

— Ρόκκας Χρήστος του Γεωργίου στο Αρτεμίσιο στις 29-2-2008.

Προσφορές στη μνήμη

- Αλέκου Κ. Κουσιάκη
η γυναίκα του Αθηνά50€
- Φωτεινής Ανδ. Σταματοπούλου
η κόρη της Γιώτα50€
- Χρήστου Γ. Ρόκκα
Γιώργος Η. Ρόκκας50€
Γιάννης Η. Ρόκκας50€
Γρ. Χρ. Σταματοπούλος50€
- Τασίας Γκανά
Βασίλειος και Ευγενία Παπαθεοδώρου100€
Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη50€

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το Δ. Σ.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 3831446
Εκδότης:
Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη
Τηλ: 210 5025251

Ετήσιες Συνδρομές: 6
Εξωτερικού Δολ. 30

Συντακτική επιτροπή:
Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη
Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματοπούλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπενεχούτσου Κωστούλα
Μπρότση-Αλωνιστιώτη Ειρήνη

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Αριστέα Καρπούζη
Θεοδοσίου 21 Ίλιον (Ν. Λιόσια)
• Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2625277
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Σ' αυτούς που έφυταν

Στην Τασία Γκανά

Στις 27 Δεκεμβρίου έφυγε από τη ζωή, στο Portland του Orego η Τασία Γκανά.

Η Τασία γεννήθηκε στο Κακούρι το 1916, ήταν κατά σειρά το πέμπτο παιδί του Ιωάννη Παπαθεοδώρου και της Μαριγώς, το γένος Παπαναστασίου από το Λεβίδι. Από μικρή γνώρισε τη σκληρή δουλειά του κάμπου στη δούλεψη της αγροτικής ζωής και της οικογένειας.

Στα χρόνια που πρόβαλε η μετανάστευση στην πατρίδα μας, μετά τον πόλεμο, υποσχόμενη χίλια δυο καλά, το όνειρό της ήταν να φύγει για την Αμερική. Εκεί που ονειρευόταν ότι όλα «έλαμπαν». Εκεί που εναπόθεταν τα όνειρά τους όλες οι «νύφες» που έφευγαν για τα ξένα με μια πρόσκληση και ένα διαβατήριο χωρίς κανέναν άλλο εξοπλισμό.

Εκεί στο San Piego της Καλιφόρνιας παντρεύτηκε τον Γεώργιο Γκανά από την Τεγέα. Ήταν ευκατάστατος και καλός άνθρωπος. Καλλιεργημένος και ευαίσθητος. Είχαν όμως μεγάλη διαφορά ηλικίας. Ο Γεώργιος Γκανάς θέλησε τότε να υιοθετήσουν ένα παιδάκι, την ορφανή Ιωάννα Ιων. Τασιοπούλου κόρη της αδερφής της Τασίας, Ελένης.

Η υιοθεσία έγινε νόμιμα και η μικρή Ιωάννα πήρε το όνομα Γκανά λίγο καιρό αργότερα ο Γεώργιος Γκανάς πέθανε ξαφνικά, το 1960 στην Τεγέα.

Μετά το θάνατό του όλα κάπου σκάλωσαν. Η Ιωάννα ανεξάρτητα από τη θέλησή της δεν πήγε ποτέ στην Αμερική. Έμεινε εδώ να σπουδάζει με πολλές δυσκολίες, κουβαλώντας ένα όνομα παράπονο.

Η Τασία αγαπούσε το χωριό και είχε έρθει πολλές φορές στην Ελλάδα, αν και το μεγάλο της χαρτί ήταν πάντα η Αμερική, ήθελε η τελευταία της κατοικία να είναι στο Κακούρι, ίσως γιατί εμείς εδώ θυμόμαστε, σεβόμαστε και προσευχόμαστε για τους νεκρούς περισσότερο από τους ζώνους.

Τα δύο τελευταία χρόνια είχε μετακομίσει στο Portland βιώνοντας ανασφάλεια κοντά στα δύο της ανίψια, Θεόδωρο και Ιωάννη Β. Παπαθεοδώρου, τα οποία είχε πολλαπλώς ευεργετήσει στη σταδιοδρομία τους και στους οποίους άφησε όλη της τη μεγάλη περιουσία.

Η κηδεία της έγινε στο Κακούρι στις 13 Ιανουαρίου. Είθε θεία Τασία να είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκέπασε και η ψυχή σου να εύρει γαλήνη και ανάπαυση στο μεγάλο ταξίδι. Εγώ θα προσεύχομαι για σένα όπως και για τους γονείς μου με αγάπη και ιερό καθήκον.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Γιαννούλα Κ. Σταθούλη-Νικολάου

Την πρώτη του Οκτώβρη του 2007 απεβίωσε στο Λεβίδι η θεία μας Γιαννούλα Αλεξίου Νικολάου το γένος Κων/νου Σταθούλη, σε ηλικία 92 χρονών.

Η εκλιπούσα έμεινε χήρα σχεδόν 40 χρόνια, μόνη, χωρίς παιδιά. Είχε

όμως την αμέριστη αγάπη των συγγενών της, αδελφών και ανιψιών, των γειτόνων και των φίλων.

Ήταν εξαιρετικά ευφυής, δραστήρια, αποφασιστική και επίμονη σε ό,τι αναλάμβανε. Επί πλέον αγαπούσε την ζωή με πάθος, διάβαζε με manía όλα τα βιβλία που της δίνανε, αγωνιζόταν διαρκώς.

Ήταν κοινωνική, βοηθούσε με αφιλοκέρδεια συγγενείς και γείτονες με όποιον τρόπο μπορούσε. Θα μας τη θυμίζουν πάντοτε τα εργοχέρια που έφτιαξε σ' όλους εμάς με τέχνη και μεράκι. Είχε το αίσθημα της δικαιοσύνης και της ανεξαρτησίας έντονα ανεπτυγμένο. Ήταν περήφανη και ανταπέδιδε ό,τι της πρόσφερε.

Μέχρι τη στιγμή που «έφυγε», παρακολουθούσε την επικαιρότητα και είχε άποψη για ό,τι συνέβαινε. Θεία, έφυγες πλήρης ημερών, όμως δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ, γιατί η ηθική και υλική βοήθειά σου, όποια κι αν ήταν, σε καθένα από μας, καθώς και οι συμβουλές σου μας είναι πολύτιμες.

Με σεβασμό και πολλή αγάπη.

Τα ανίψια σου

Χρήστος Ρόκκας

Στις 29 Φεβρουαρίου 2008 πέθανε ο Χρήστος Γ. Ρόκκας.

Γεννήθηκε το 1916 στο Κακούρι από το Γιώργο Ρόκκα και τη Σταυρούλα το γένος Κέζα. Το 1943 παντρεύτηκε τη Γεωργία, το γένος Κακαρικού και απέκτησαν έξι παιδιά: τη Σταυρούλα, το Βασίλη, τη Γιάννα, τον Παναγιώτη, την Παναγιώτα και τη Φωτούλα. Τα περισσότερα παιδιά ξενιτεύτηκαν (Αυστραλία, Γερμανία) κι ένας έμεινε στην Αθήνα.

Ο μπάρμπα-Χρήστος με τη Ρόκκα και τη Γιάννα άφησαν το σπίτι στο χωριό και εγκαταστάθηκαν στον κάμπο. Εκεί ασχολήθηκαν με τα χτήματα. Άξιος δουλευτής της γης ο μπάρμπα-Χρήστος έφτιαξε ένα μικρό παράδεισο με αμπέλια, φρούτα και λαχανικά, ένα βαθύ πηγάδι με δροσερό νερό και ένα σπίτι φιλόξενο στους επισκέπτες του κάμπου.

Καλό σου ταξίδι θείε.

Γωγώ Παναγ. Κακαρικού

Στο θείο Χρήστο

Μήνυμα στέλνω με πουλιά, γράμμα με χελιδόνια,
να πάνε χαιρετίσματα στα έρημα τα ξένα.

Τώρα που ανθούν οι μυγδαλιές και ζωντανεύει η πλάση

ο μπάρμπα-Χρήστος έφυγε, ερήμωσε ο κάμπος.

Ο κάμπος που 'χε όνομα... (στου Ρόκκα λέγαν όλοι)...

Και ποιος θα πάει και ποιος θα 'ρθεί κρύο νερό να φέρει;

ποιος θα ποτίσει τ' άλογα, ποιος θα κλαδέψει αμπέλια;

ποιος τ' όργωμα, ποιος τ' άρμεγμα καταμεσής του κάμπου;

Η Ρόκκα είναι μοναχή, ορφάνεψε η Γιάννα.

Ποιος θα τραβήξει κρύο νερό απ' το βαθύ πηγάδι; Θα ξεραθεί ο βασιλικός, θα ξεραθεί κι ο δυόσμος.

Θα φύγουνε και τα πουλιά που σπόρους δε θα βρίσκουν.

Τ' ακούτε εκεί στην Ξενιτιά Ξενιτεμένα αδέρφια
που φύγατε σαν τα πουλιά και σαν τα χελιδόνια;

Γωγώ Παναγ. Κακαρικού

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 3 στρ.

εντός του χωριού οικοδομήσιμο

Πληροφορίες:

Ζιωτοπούλου Άννα

6973747419

Βασίλης Σπ. Σταθούλης

Εμπόριο αλουμινίου,

εξαρτημάτων και πλαστικών

Καλαμάτας 113

(Κτίρια παλιάς Βιοτεχνικής Σχολής) Τρίπολη

Τηλ. 2710-235616

Fax: 2710 243065

Σ' αυτούς που έφυταν

Στην αγαπημένη μάνα Ελένη Θ. Κακαρικού

Μανούλα μου γλυκιά,
Ήταν Τετάρτη 5:40 το πρωί η ώρα που ξύπνησα. Αυτήν την ώρα έφυγες για το μεγάλο και χωρίς γυρισμό ταξίδι. Ημέρα του Δεκέμβρη 12 το 2007 πήρες το δρόμο για να βρεις στον Άδη για να φτάσεις, καλό σου κατευόδιο, καλό ταξίδι να 'χεις.

Εκεί μανούλα μου θα βρεις τον πατερούλη μου, να τον φιλήσεις σταυρωτά, να τον σφιχταγκαλιάσεις και να του πεις ήταν το πέρασμά του στη ζωή απόδειξη της ανθρωπιάς.

Πέντε τώρα χρόνια, μάνα μου έχει που σε περιμένει. Σου έχει στρωμένο το τραπέζι και γύρω-γύρω κάθονται τα αδέρφια σου, τα ανίψια σου και η νύφη σου και όλοι οι δικοί του. Στην πόρτα είναι ο πατέρας σου Γεώργιος Κλημεντζος, που έφυγε εδώ και πολλά χρόνια και εσύ από 13 χρονών γεύτηκες ορφάνια. Στο δρόμο βγήκε η μάνα σου να σε προϋπαντήσει. Κοιτάει να μην χαθείς και δεν τους συναντήσεις. Μανούλα μου γλυκιά εσύ μαζί με τον πατέρα μου μεγάλωσες έξι παιδιά με φτώχιες, πίκρες και βάσανα. Κουράστηκες πολύ.

Ήταν το 1970 ημέρα 28 Σεπτεμβρίου που φύγαμε για την Ξενιτιά. Μας γνωρίσατε δυο πατρίδες. Αφήσαμε την ωραία μας Ελλάδα, μάνα μου και ήρθαμε στην Αμερική εσύ, εγώ, η Πίτσα και η Τούλα και ο πατέρας μου. Πικρός ο χωρισμός μανούλα μου, γιατί πίσω αφήσαμε τις αδελφούλες μου Γεωργία, Βαγγελίτσα και Σούλα.

Ο πόνος σου μανούλα μου για τα παιδιά σου σε γύρισε κοντά τους να τα πάρεις και αυτά κοντά μας να τα φέρεις. Δεν θα ξεχάσω μάνα μου ποτέ την ώρα που το τραπέζι μας πάλι γέμισε και τη χαρά που ένιωσα να είμαστε όλοι μαζί.

Δεν θα ξεχάσω μάνα μου τα λόγια τα δικά σου και του πατέρα μου. Τα παιδιά είναι χαρά Θεού και όλα σας τα πλούτη.

Ο πατέρας μου μανούλα μου έλεγε έξι διαμάντια έχω. Και τα έξι τα διαμάντια τώρα μάνα μου και όλα σου τα εγγόνια, οι γαμπροί σου και όλοι οι δικοί σου, δεχθήκαμε το μεγάλο σου ταξίδι.

Γύρε την πόρτα πίσω σου, να κλείσει να σφαιλίσει, μη φύγει άλλος μάνα μου στο κάτω κόσμο νάρθει. Γιατί πίσω όσοι απομείναμε πονάμε και λυγάμε, τα δάκρυα στεγνώσανε, τα πόδια δε βαστάνε.

Μανούλα μου να ζεις αιώνια δεν μπορείς έτσι είναι το μοιραίο, ό,τι αφήσες στο πέρασμά σου θα ζει, είναι αιώνιο, ωραίο, είναι δικό σου.

Για εμάς δεν πέθανες, δεν ξεχνιέσαι. Είσαι μάνα μου μοναδική και αλησμόνητη. Μανούλα μου στου παραδείσου τις δροσιές να αναπαυθεί η ψυχή σου, στη θέση που σου φύλαξαν οι πράξεις της ζωής σου.

Ήσουν το παν που μας αγάπησες. Έδωσες το παν και έμεινες στις καρδιές μας. Η απουσία σου μας θυμίζει την ανθρωπιά, το ήθος, το χαμόγελο, την ευγένεια, τη χαρά, αρετές που σε διέκριναν.

Μάνα μου εσύ και ο πατέρας μου. Η μνήμη σας για πάντα μαζί μας. Να είναι ελαφρύ μανούλα μου το χόμα της Αμερικής που σε σκέπασε στις 17 Δεκέμβρη το 2007. Ηλικία 77 χρονών. Καλό ταξίδι μανούλα μου γλυκιά.

**Η κόρη σου
Σταυρούλα Θ. Κακαρικού (Κοσκίνη)**

Τετάρτη ήταν πρωί και η εορτή του Αγίου Σπυριδώνα που έφυγες απ' τη ζωή γλυκιά μου μανούλα.

Η Παναγιά σε αγάπησε και ο Χριστός σε ανάπαυσε, σε ξεκούρασε.

Ήσουν κουρασμένη, πονεμένη και βασανισμένη.

Τώρα πια θα ξεκουραστείς και απ' εκεί που είσαι αξέχαστη μανούλα θα στέλνεις την ευχή σου στις 6 κόρες σου και γαμπρούς σου, στα 12 εγγόνια σου και στην μικρή δισέγγονή σου Παναγιώτα.

Πάντα θα σε θυμόμαστε.
Άγια τα χόματα της Αμερικής να είναι μανούλα που σε σκέπασαν.

Η κόρη σου Παναγιώτα Κουτσιούκου

Μανούλα σε πονέσαμε και ήρθαμε να σε δούμε
μα εσύ είχες τα μάτια σου κλειστά,
τα χέρια σταυρωμένα,
τις πόρτες σου κλειστές
και τα κλειδιά παρμένα.
Φωνάζουμε, βάζουμε φωνή
που είσαι μανούλα μας χρυσή.
Μα εσύ πήρες δρόμο μακρινό
που δεν έχει γυρισμό.
Αιώνια σου η μνήμη.
Οι κόρες σου
Παναγιώτα Κακαρικού-Κουτσιούκου
Ευαγγελία Κακαρικού

Για δεσ καιρό μανούλα μας
που διάλεξε ο Χάρος να σε πάρει.
Τώρα που είναι του Χριστού
και έρχονται και τα χιόνια
και εσύ θα κάθεσαι στην Ξενιτιά αιώνια.

**Οι κόρες σου Σταυρούλα Κακαρικού-Κοσκίνη
Γεωργία Κακαρικού-Πλευρίτη
Αθανασία Κακαρικού
Δήμητρα Κακαρικού-Αρβανίτη**

Στη δική μου μάνα

Τρεις μήνες επεράσανε κι ακόμα δεν εφάνη.
Η άνοιξη ξεπρόβαλε κι έφυγε ο χειμώνας.
Τα χελιδόνια φθάσανε και όλο με ρωτάνε:
— Που είναι η περισσότερα μας και που η πέρδικά
μας;

Εμείς για ποια θα κελαηδούμε για ποιάνε θα το λέ-
με;

Σε ποιας την πόρτα θαρχόμαστε τραγούδι για να
πούμε;

Και ποια θα μας αφουγκράζεται, όταν θα τραγου-
δούμε;

Σαν σου κτυπάμε το πρωί, κουβέντα δεν ακούμε
και σαν κουρνιάζουμε από βραδύς μαυρίλα συνα-
τούμε.

— Και εγώ τότε τι ν' αποκριθώ
δεν ξέρω τι να είπω;

— Να τους πω ψέμματα πως πας και θα γυρίσεις;
Να τους πω ψέμματα πως άλλαξες σπίτι;

Κι αν με ρωτήσουνε που, για νάρθουν να σε βρού-
νε;

Εγώ, τότε τι να τους πω; τι να τους απαντήσω;
— Μαύρισε ο ουρανός, εχάθηκε ο ήλιος
και τα πουλιά εσιώπασαν.

Μόνο, ένας κότσιφας μοιρολογεί και λέει:
— Μην την ψάχνετε πουλάκια μου
και μην την καρτερείτε.

Πέταξε στον ουρανό, πήγε πολύ ψηλά μας
έφυγε σαν αετός στον Άδη για να πάει.

Άφησε χαιρετίσματα σαν έρθετε
από μακριά τα ξένα.

Τα ξένα την αγάλιασαν, για να την εχαρούνε
κι άφησε κόρη ορφανή, πουλιά δυστυχισμένα

άφησε το σπιτάκι της, στην ερημιά να ζήσει.
Την χαιρετάει η μαύρη γης

την τρώει το σκοτάδι.
Σφαλίσανε τα μάτια της
και πια δεν θα μας βλέπει.

Κουμπώσανε τα χείλη της
και πια δεν μας μιλάει.
Εβούλωσαν τα αυτάκια της
και πια δεν μας ακούει.

Κουράστηκε, απόκανε, έγειρε να πλαγιαίσει
βαρύν ο πόνος και βουνό είναι το παράπονό της,
δεν άντεξε η καρδούλα της κι αποκοιμήθη.

**Αφιερωμένο στη μητέρα μου
Η κόρη της Γιώτα Σταματοπούλου**

**ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ
για την εφημερίδα να στέλνονται στη διεύθυνση:
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Γλάδστωνος 10 Τ.Κ. 106 77 Αθήνα**

Μέλι Κρασί
λάδι • ελιές • ρίγανη

ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
κρασί επιλεγμένο από
τους αμπελώνες της
οικογένειας Σταματοπούλου
στη Μαιτιλία Αρκαδίας

6972 216 124, 210 56 19 329

**Γυναικεία υφάσματα ποιότητας
Αθανασία Κατσιφώλη**
(κόρη της Γεωργίας Ι. Τσαγκαλάκη)
Πελοπίδα 10 Τρίπολη Τηλ: 2710-223954

Τα DVD του Συλλόγου μας

Όλα τα τελευταία μεγάλα γεγονότα του συλλό-
γου είναι σε DVD

α) Χορός του Συλλόγου 2004

β) Εγκαινία του Ξενώνα

γ) Κοπή της πίτας το 2006

δ) Αρτεμισιακά - Αργαλειός 2006

Η τιμή κάθε DVD είναι 20€.

Τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου δέχονται παραγ-
γελίες.

Στέλνονται και στο εξωτερικό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Στον Αλέκο Κουσιάκη

Τελείως αναπάντεχα ήρθαν τα
άσχημα νέα για το θάνατο του κα-
λού μου φίλου Αλέκου Κουσιάκη.
Το σοκ ήταν μεγάλο για όλους και
ειδικά για εμάς που τον ζήσαμε
και περάσαμε πολλές όμορφες
στιγμές μαζί.

Με τον Αλέκο ήμασταν φίλοι
από παιδιά και παρ' όλο που δεν
ζούσαμε κοντά, πάντα η επαφή
μας ήταν στενή και ουσιαστική,
στηριγμένη στην απόλυτη εμπιστοσύνη.

Μου στεκόταν και με στήριζε πάντα σαν αδελφός και
έτσι ακριβώς τον αισθανόμουν κι εγώ. Ο Αλέκος χαρακτη-
ριζόταν από ευγένεια, καλοσύνη, επιθυμία για προσφορά
στους συνανθρώπους του. Αρχές και αξίες που μαζί με την
σύζυγό του Αθηνά, μετέδωσαν στα δύο τους παιδιά.

Θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό που είχα τον Αλέκο
φίλο πραγματικό στη ζωή μου. Οι αναμνήσεις τόσο από τα
παιδικά αλλά και από τα πρόσφατα χρόνια με τις συζητή-
σεις, τη ζεστή παρέα μας θα με συντροφεύουν πάντα!

Αλέκο μου θα βρίσκεσαι πάντα στο μυαλό και την καρ-
διά μου.

**Ο φίλος σου
Δημήτρης (Δημητράκης, όπως με φώναζες) Ρόκκας**

Ο Αλέκος γεννήθηκε το 1947 στο χωριό μας όπου έζη-
σε τα παιδικά του χρόνια. Ήταν το δεύτερο παιδί του Κων-
σταντίνου και της Γιαννούλας Κουσιάκη. Σε νεαρή ηλικία
μαζί με τον αδελφό του Λάκη ακολούθησαν το ρεύμα της
εποχής και ξενιτεύτηκαν στη Ν. Αφρική. Δουλεύοντας
σκληρά πρόκοψαν και δημιούργησαν καλές οικογένειες.

Ο Αλέκος παντρεύτηκε την Αθηνά και πέρασαν μια ζωή
μαζί γεμάτη αγάπη και στήριξη ο ένας για τον άλλον. Απέ-
κτησαν δύο εξαιρετικά παιδιά, τη Γιαννούλα και τον Κώστα.

Αγαπούσε πάρα πολύ το χωριό και επεδίωκε να περνά
αρκετούς μήνες στο Κακούρι μας για να είναι κοντά στους
γονείς του, τους οποίους φρόντιζε υποδειγματικά. Το χω-
ριό το ζούσε όσο περισσότερο μπορούσε. Αγαπούσε το
καφενείο, τη συναστροφή με τους χωριανούς του, τα
καλαμπούρια, τα πειράγματα... Βοηθούσε συγγενείς και
φίλους που είχαν ανάγκη τόσο στο χωριό όσο και στη Ν.
Αφρική. Τώρα πλέον με την μεγάλη απώλεια του Αλέκου, η
απουσία του θα είναι παραπάνω από αισθητή. Εδώ ταιριά-
ζει η φράση: το χωριό έγινε φτωχότερο! Όλοι οι χωριανοί
συμμερίζονται τον πόνο της γυναίκας του, των παιδιών
του και του μπάμπια-Κωνσταντή που έζησε τη μεγάλη πί-
κρα να χάσει και τα δύο του παιδιά σε πρόωρη ηλικία.

Η Κακουρέικη κοινότητα και στο χωριό και στη Ν. Αφρί-
κη εθλίβει βαθύτατα για το δυσαναπλήρωτο κενό που άφη-
σε ο Αλέκος.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Φωτούλα Γ. Βλάχου-Γιαννακοπούλου	40€
Αγγελική Γ. Σταθούλη-Μοσχάκη	50€
Βασίλης Χ. Ρόκκας	50€
Γιάννης Η. Ρόκκας	50€
Α/φοί Χρόνη	100€
Ευγενία Φ. Ζιωτοπούλου-Καπελώνη	20€
Αθηνά Π. Χρόνη	100€
Γιάννης Δ. Ψαρράς	20€
Θεοδώρα Ν. Μπρότση	80€
Γεώργιος Ν. Μπρότσης	30€
Γιώργος Δ. Οψιμούλης	100€
Χρυσολένη Δ. Σπυροπούλου-Δουρουντάκη	100€
Κώστας Σκουρογιάννης	50€
Νικήτας Δ. Κουσιάκης	100€
Νίκος Δ. Κουσιάκης	50€
Βούλα Θ. Κακαρικού-Κοσκίνη	30€
Τρισεύγενη Γ. Βλάχου	20€
Κατερίνα Δ. Δούρου	150 δολ. USA
Ιωάννα Αθ. Παπαδημητρίου	50 δολ. USA
Ρούλα Κ. Κολιοπούλου-Κουτσοιριδάκη	100€
Μαρία Βελέντζα-Νάγου	50€
Ελευθέριος Β. Παυλής	50€
Ιωαν. Θ. Κωτσιοπούλου	20€
Ιωαν. Δούρος	10€

ΕΜΠΟΡΙΟ
ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΕΚΤΥΠΩΤΩΝ
FAX
ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ
SERVICE

RICOH TOSHIBA

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 9
ΤΡΙΠΟΛΗ
ΤΗΛ/ΦΑΧ: 2710.22.68.07

Κυριακή Της Ορθοδοξίας

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

Έτσι η στρατιωτική αριστοκρατία των Ισαύρων ήρθε σε σύγκρουση με την αριστοκρατία του μεγάλου πλούτου της εκκλησίας και πολλών μοναστηριών.

Οι στρατιωτικοί απαιτούσαν περισσότερη γη και χρήματα από την πάμπλουτη εκκλησία. Η αντίσταση που προβλήθηκε ήταν έντονη. Οι λαϊκές μάζες παρασυρμένες από τη «θολή πίστη» -γιατί κανείς δεν είχε φροντίσει για τη σωστή διαφώτιση από την εκκλησία ως προς το ρόλο των εικόνων, αντιθέτως τις εικόνες η ίδια η εκκλησία εκμεταλλευόταν για πλουτισμό- και απομυζούσε τις λαϊκές μάζες.

Τα πράγματα οξύνθηκαν πολύ. Τότε το αυτοκρατορικό διάταγμα του 728 απαίτησε την αφαίρεση των εικόνων από τις εκκλησίες. Μόνο ο Σταυρός επιτρεπόταν στην κόγχη της αψίδας.

Οι έριδες αυτές μεταξύ **εικονομάχων** και **εικονολατρών** κράτησαν μέχρι το 843.

Οι εικονομάχοι βρήκαν υποστήριξη στην Μ. Ασία, ενώ στην Ελλάδα και στις ευρωπαϊκές κτήσεις του Βυζαντίου βρήκαν υποστήριξη οι εικονολάτρες. Πολύ κακό έκαναν οι ακρότητες που συνόδευσαν την έκδοση των διαταγμάτων: οι εξευτελιστικοί διωγμοί κατά των εικονολατρών, οι ασήκωτοι φόροι, η διαπόμπευση χωρίς έλεος των μοναχών ανδρών και γυναικών, δημιούργησαν εχθρικό κλίμα κατά των εικονομάχων, των οποίων υπερασπιστής ήταν ο αυτοκράτορας Θεόφιλος.

Μόλις όμως αυτός πέθανε, η σύζυγός του Θεοδώρα, συγκάλεσε Σύνοδο το 843 και επανέφερε τις εικόνες της εκκλησίας.

Οι αλήθειες είναι ότι οι στρατιωτικοί βέβαια κατόρθωσαν να αντιμετωπίσουν νικηφόρα τους Άραβες και να αποτρέψουν τον κίνδυνο που απειλούσε το Βυζάντιο.

Οι εικονομάχοι όμως έκαναν σοβαρά σφάλματα, διότι δεν επεδίωξαν να θεραπεύσουν την «εικονολατρεία» ως εκτροπή της ορθής πίστης και ευσεβείας. Έδειξαν καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης επιπολαιότητα και υπεροψία απομακρύνοντας τις εικόνες από τις εκκλησίες.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Τα χιόνια του Φλεβάρη

Χρόνια είχαμε να δούμε τέτοια σπαθιά στην Τριπολιτά που, κάποτε, τα γλείφαμε σαν μαντζούνια. Τρίπη και πάλι Τρίπολη!

Ο Φλεβάρης φέτος μας έδωσε αρκετές χειμωνιάτικες μέρες. Μέρες με πολύ κρύο, χιόνια και παγωνιές.

Ο υδράργυρος αρκετές μέρες στο χωριό κατέβηκε κάτω από το μηδέν. Έφτασε και τους -15°C!

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να ξαναεμφανιστούν μετά από αρκετά χρόνια "σπαθιά" από πάγο να κρέμονται στις στέγες των κτιρίων.

Σπαθιά πολλών μέτρων, σαν αυτά που κάποτε μικροί γλείφαμε σαν μαντζούνια!

N&H
ADVERTISING
PUBLISHING

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

- ΜΠΛΟΚ
- ΚΑΡΤΕΣ
- ΕΝΤΥΠΑ
- ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ
- ΑΦΙΣΕΣ κ.α.

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γαρυττού 152 - Αγ. Παρασκευή
Τηλ: 210.600.46.50 - 697.38.34.501

Μετανάστες Κακουραίοι στην Αμερική πριν από τον πόλεμο

Το χωριό μας, από τα πολύ παλιά χρόνια, δαρμένο από τη φτώχεια και τις ανυπέβλητες βιοποριστικές ανάγκες, έστρεψε το βλέμμα του στα ξένα. Ζητούσε διεξόδους για να ζήσει και η Αμερική πολλά «υποσχόμενη» τότε τράβηξε πολλούς άνδρες κοντά της. Εκεί εργάτες στις γραμμές των τρένων οι περισσότεροι Κακουραίοι δούλεψαν σκληρά για τις οικογένειες που είχαν αφήσει πίσω τους. Άλλοι μετά από λίγο διάστημα μην αντέχοντας ξαναγύρισαν στο χωριό, οι περισσότεροι.

Έμειναν όμως πολλοί εκεί και εργαζόμενοι σκληρά έκαναν προκοπή και οικογένειες στην ξένη χώρα.

Με τη βοήθεια του μπάρμπα-Βασίλη καταγράφω, με πολύ σεβασμό στη μνήμη τους, μερικά ονόματα συμπατριωτών μας που έφυγαν για την Αμερική τα χρόνια εκείνα.

Αυτοί γύρισαν ξανά:

Βασ. Γ. Παπαγεωργίου
Χρ. Νάγος (γέρο-Κίτσιος)
Μιχ. Συμπρούκος
Βασ. Ιωάν. Νάτσης (Γκάιδας)
Χρ. Συμπόνης (Κουβαρντάς)
Βασ. Κυπραίος (Τσιρίκος)
Θεοδ. Γ. Σχίζας (Πόλης)
Ιωάν. Παπαδημητρίου
Βασ. Ιωάν. Ζιωτόπουλος
Δημ. Νικ. Κουσιάκης
Γεωρ. Δ. Σταματοπούλος
Διον. Δημ. Δάμης
Αντων. Σχίζας (Προραντάς)
Δ. Κοντοδιαμαντής (Γκάτζος)

Νικ. Ρόκκας
Παν. Ρόκκας
Κων. Ρόκκας
Ιωάν. Νικ. Σταματοπούλος (Μπαζιντάκος)
Γ. Παπανικολάου - Κοκκίνης
Σπυρ. Σταθούλης (Ντασκουλίας)
Δημ. Καρατζιάς
Χαρ. Τσαγκαλάκης (Ερης)
Θεοδ. Δ. Σπυρόπουλος
Γεωρ. Συμπόνης (Μπίνιαρης)

Αυτοί που παρέμειναν στα ξένα:

Βασ. Ιωάν. Δούρος
Γ. Ιωάν. Νάτσης (Γκάιδας)
Β. Αντωνόπουλος (Τσελέπης)
Κολιός Παναγιώταρος
Ντίνος Κυπραίος (Σιαλέκος)
Χρ. Β. Κυπραίος (Τσιρίκος)
Σπ. Δημ. Σπυρόπουλος
Γ. Β. Τσαγκαλάκης
Ιωάν. Π. Δάμης
Θεοδ. Π. Δάμης
Βαγγέλης και Θεοδώρα Δάμη
Ιωάν. Κ. Αναστασιάδης
Επαμ. Φ. Δούρος
Γ. Ιωάν. Τσαγκαλάκης (Γιαβάνης)
Βαγ. Στ. Γκόνος
Ιωάν. Δ. Κοντοδιαμαντής (Γκάτζος)
Παν. Κ. Σχίζας (Χελιώτης)
Δημ. Σπ. Σταματοπούλος
Αθαν. Παναγιώταρος (Τσερέπας)
Νικ. Κουσιάκης
Δημ. Τασιόπουλος (Κοτσιομήτσος)
Ιωάν. Β. Λαγούσης
Ιωάν. Τασιόπουλος

(Τρουσέλος)
Ιωάν. Δ. Μπρότσης (Βέλπης)
Ανδρ. Σωτ. Τσαγκαλάκης

Κι ένα ανέκδοτο της εποχής τους

Οι πατριώτες μας, μαζί με άλλους εργάτες, Έλληνες και όχι μόνο, όταν άρχιζαν δουλειά στις γραμμές των τρένων η πρώτη τους μέριμνα, σύμφωνα με τους κανονισμούς ήταν να ανοίξουν ένα μεγάλο βόθρο δύο τρία μέτρα βάθος. Στις ανάπαυλες της δουλειάς είχαν τα καλαμπούρια τους και τα πειράγματά τους, θυμόντουσαν την πατρίδα και κερνούσαν ο ένας τον άλλον με τη σειρά για το «Καλή Πατρίδα» κ.λ.π.

Ο γέρο-Βέλπης (Δημ. Μπρότσης) είχε βάλει στο μάτι κάποιον Τραχανά από ένα γειτονικό χωριό, έναν γεροδεμένο νέο, που όμως δεν κερνούσε ποτέ! Όταν κάποτε στη διαδρομή άνοιξαν το βόθρο, ο γέρο-Βέλπης πήδηξε ύφος και λέει: — Όποιος πηδήξει κάτω εγώ κερνάω τάληρο. — Εγώ, βιάζεται να ορίσει ο Τραχανάς και πηδάει κάτω. Ο γέρο-Βέλπης πετάει το τάληρο. Ο Τραχανάς περιχαρής απευθύνεται σε όλους και λέει: — Τώρα τραβήξτε με ν' ανέβω. — Όχι, του λέει ο γέρο-Βέλπης. Κάτω έχει 5 επάνω έχει 10. Πέτα 10 δολάρια να σε τραβήξουμε.

Ο Τραχανάς μη μπορώντας να κάνει αλλιώς κέρρασε αυτή τη φορά!

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Προβληματισμοί

Ομοιογένεια και πολυπολιτισμικότητα

Γράφει ο Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Πολλές φορές ακούμε στις μέρες μας αυτή τη μαγική λέξη, που πιπιλίζουν συχνά μικροί και μεγάλοι. Η πολυπολιτισμικότητα, λένε, είναι μία μεγάλη ευλογία για την πατρίδα μας. Αποδεικνύει το μεγαλείο της ελληνικής ψυχής. Τη δυνατότητα των Ελλήνων να συμβιώνουν ειρηνικά με άλλους λαούς διαφορετικών προελεύσεων.

Μέχρι τώρα ήμασταν ένας λαός με θαυμαστή ομοιογένεια θρησκευτική, γλωσσική, φυλετική, κοινωνική, ιστορική. Αυτό δεν φαίνεται να το εκτίμησαν όσο έπρεπε οι θιασώτες της πολυπολιτισμικότητας. Άρχισαν, λοιπόν, να λένε και να ξαναλένε ότι πολλά έχει να κερδίσει η χώρα, εάν από μονοπολιτισμική χώρα μετατραπεί σε πολυπολιτισμική. Και τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θα είμαστε καλύτερα, αν αντί όλοι οι Έλληνες που ζούμε στην Ελλάδα

και που μιλάμε μια γλώσσα - την ελληνική - και έχουμε μια θρησκεία - την ορθόδοξη - και ανήκουμε σε ένα έθνος - το ελληνικό - και έχουμε κοινή ιστορία - τη δική μας - θα ζήσουμε με άλλους λαούς που θα έρθουν κοντά μας και θα εγκατασταθούν εδώ και που θα έχουν άλλη ιστορία, άλλη θρησκεία, άλλη γλώσσα και θα ανήκουν σε άλλες φυλές.

Και εμείς τους πιστέψαμε και μπήκαμε στο χορό και αρχίσαμε να χειροκροτούμε το γεγονός ότι γινόμαστε σιγά-σιγά χώρα πολυπολιτισμική. Λες και μας χάρισαν κάποιο θησαυρό που τον είχαμε στερηθεί. Αλλά τώρα συνερχόμαστε και αρχίζουμε να σκεφτόμαστε. Τελικά, είμαστε κερδισμένοι ή χαμένοι με την πολυπολιτισμικότητα; Διερωτώμαστε, δεν μας φτάνει τάχα ο δικός μας πολιτισμός; Έχουμε ανάγκη από συμπληρώματά του; Πρέπει, με άλ-

λα λόγια, να προστρέξουμε στα φώτα των άλλων πολιτισμών για να ωφεληθούμε; Γιατί τόση ηττοπάθεια και αποστροφή σε ό,τι είμαστε; Γιατί αυτή η απαξίωση των ελληνικών μας καταβολών;

Και βέβαια, κανείς δεν λέει ότι όλοι οι ξένοι είναι άχρηστοι ή ότι οι μόνοι ικανοί και άξιοι είμαστε εμείς. Άλλο όμως αυτό και άλλο να επιδιώκουμε το προτέρημα της φυλετικής, γλωσσικής, θρησκευτικής και εθνικής ομοιογένειας να το ανταλλάξουμε με την πολιτισμική πανσπερμία, όπου σε λίγο η μάνα θα χάνει το παιδί και το παιδί τη μάνα και δεν θα ξέρει κανείς αν ζει στην Ελλάδα που ξέρουμε ή σε κάποια άλλη μακρινή χώρα. Ήδη, στους δρόμους της Αθήνας και των άλλων πόλεων, περπατώντας, ακούς να μιλούν διάφορες γλώσσες και αρχίζεις να νιώθεις ξένος μέσα στο σπίτι σου...

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
Εντοιχιζόμενες Ηλ. Συσκευές
Απορροφητήρες Νεροχύτες
Μπαταρίες Μπάνιου & Κουζίνας
Γερμανική Τεχνολογία

Τεκα
KÜCHENTECHNIK

Πόρτες-Ντουλάπες
Έπιπλα Κουζίνας
ΜΕΛΕΤΗ ΧΩΡΟΥ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΜΕΣΩ Η/Υ

Χρήστος Βλάχος
Βιομηχανική Περιοχή Τρίπολης
221 00 • Τρίπολη
Τηλ/Fax: 2710-233185

ΧΡ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ωρολόγια - Κοσμήματα
Εθν. Αντίστασης 52
Τηλ. 2710 232633 • Τρίπολη

ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΛΕΥΚΩΝ ΕΙΔΩΝ - ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ
Βασίλης Α. Σταματοπούλος
Ερμού 15 Τρίπολη
Τηλ: 2710 238621

Η νηστεία στη ζωή του ανθρώπου

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

νηστεία.

Νηστεία και εξαγνισμός

Στην αρχαία Ελλάδα η πολυήμερη νηστεία, η σεξουαλική αποχή και η στέρηση λουτρού (ως αντίθεση προς την καθημερινότητα) ήταν τρόποι εξαγνισμού στους ιερείς των ναών κατά την προετοιμασία των εορτών. Ήταν δηλαδή η νηστεία ένα «εισιτήριο» για την είσοδό τους στον ιερό χρόνο των εορτών.

Οι Έλληνες νηστεύαν κατά τα Ελευσίνα μυστήρια και τα Θεσμοφόρια. Ακολουθούσαν το πρότυπο της Θεάς Δήμητρας που λυπημένη για την απώλεια της κόρης της Περσεφόνης θεληματικά στερήθηκε την τροφή.

Αλήθεια πόσο ξεπερνούν τους αιώνες και ταξιδεύουν μέσα στο χρόνο μερικά πράγματα είναι απορίας άξιον.

Επιτρέψτε μου μια προσωπική εμπειρία.

Η Τσάτσα Ουρανία στο Λεβίδι, μια γερόντισσα πολλών χρόνων εκτός από τη μεγάλη νηστεία που έκανε πάντα επί τριάντα χρόνια, πενθώντας το «γέρο της» δεν λούστηκε ποτέ παρά μόνο κάθε Παρασκευή έριχνε στο κεφάλι της λίγο ξύδι, για λουτρό ούτε λόγος. Έτσι πίστευε ότι θα τον συναντούσε όταν πέθαινε τον γέροντά της!

Οι χριστιανικές νηστείες

Κατά την Αγία Γραφή νηστεύσαν ο Μωυσής, ο Δαβίδ και οι Προφήτες, νηστεύσαν ο Χριστός 40 ημέρες στην έρημο και οι Απόστολοι. Νηστευτής είναι ένα από τα χαρακτηριστικά ονόματα του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου.

Τη βάση των χριστιανικών νηστειών αποτελούσαν στην αρχή τα Πάθη και η Ανάσταση του Χριστού, γι' αυτό η πρώτη και η παλαιότερη νηστεία είναι η νηστεία πριν από το Πάσχα σε ανάμνηση των Παθών του Κυρίου και της αποχώρησής του από τον κόσμο, σύμφωνα με τα λόγια του ιδίου: «**Ελευσονται ημέραι, όταν απαρθή απ' αυτών ο Νυμφίος και τότε νηστεύσουσι**».

Την προ του Πάσχα νηστεία τηρούσαν αυστηρά οι πρώτοι Χριστιανοί, οι οποίοι ακολουθώντας το παράδειγμα των Αποστόλων έμεναν άσιτοι τρώγοντας μόνο μια φορά την ημέρα ξερό ψωμί και πίνοντας λίγο νερό.

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή ονομάστηκε έτσι για να διακρίνεται από τις άλλες νηστείες, πρωτίστως από τη νηστεία του σαρανταήμερου πριν από τα Χριστούγεννα.

Υπάρχει άποψη ότι η νηστεία διαρκούσε όχι 40 ημέρες, αλλά σαράντα ώρες, μερικοί δε συγγραφείς του 2ου αιώνα αναφέρουν διάρκεια δυο ημερών.

Η χριστιανική πίστη θεωρεί τη νηστεία όχι μόνο εξωτερική θρησκευτική πράξη, αλλά εσωτερική ηθική. Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στην **πνευματική μετάνοια**. Ο Χρυσόστομος μας λέγει «Τιμή γαρ νηστείας ουχι σιτίων αποχή, αλλά αμαρτημάτων. **Η αγάπη προς κάθε κατεύθυνση είναι ο εξιλασμός όλων**. Εάν δεν έχουμε αγάπη είτε και αν τη κάνουμε καλά, όλα είναι χαμένα και η ελεημοσύνη και η εγκράτεια και η νηστεία και η μετάνοια.

Μόνο η αγάπη μας οδηγεί προς τον Θεό.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Τιμώντας τη μεγάλη μας εθνική γιορτή

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

σημαντικός πεζογράφος της νέας Ελληνικής Λογοτεχνίας, αν όχι ο πιο μεγάλος, γιατί έχουμε τον Παπαδιαμάντη». Αντιγράφω λοιπόν:

«Τον Μάρτιον μήνα, τα 1821, πήρα κάμποσα χρήματα και πέρασα εις την Πάτρα [δηλ. από την Άρτα, όπου ζούσε ως έμπορος]. Οι Τούρκοι υποψιασμένοι, να βλεπαν Ρουμελιώτη, κιντύνευε: άρχισαν να με ξετάζουν οι Ρωμαίοι ανόγητα μέσα εις το κονσουλάτο το Ρούσικο, οπούταν κόνσολας ο Βλασσόπουλος. Ήμουν κονεμένος στου Ταταράκη το χάνι ονομαζόμενον. Ήταν εκεί και Γιαννιώτες, οπού κάθονταν, και Αρτινοί. Πήγα εις το κονσουλάτο, τους είπα τα τρέχοντα της Ρούμελης και το κακό οπούπαθε ο Αλήπασας: είχαν βγει από το κάστρο αναντίον των βασιλικών εις την πολιτείαν των Γιαννίνων και του σκότωσαν πλήθος, του Αλήπασα του χάθη όλο το άνθος οπούχε. Αυτήνοι δεν πίστευαν τίποτας απ' όσα τους έλεγα, αλλά τον ήθελαν νικητή τα τους λευτερώσει, αυτός ο τύραννος να φέρει το ρωμαίικον και τη λευτεριά της πατρίδας - και αν έβγαινε αυτός, δεν θ' άφηνε μήτε ρουθούνη, από μας. Σαν τους είπα πολλά και δεν πίστευαν, αναχώρησα και πήγα σ' έναν μεγάλον έμπορον πως ψωνίζω πράμα, να σηκώνω κάθε υποψίαν όσο να ξετάξω τα τρέχοντα εκεί, να μάθω. Αφού πήγα εις τ' αργαστήρι του, μου είπε ο έμπορος: «Ψώνισε ό,τι θέλεις και ό,τι σε βαστάξει η ψυχή πλέρωσε». Αφού ψωνί-

σα ό,τ' ήθελα, με πήρε να πάγω εις το σπίτι του να φάγω και να κοιμηθώ εκεί. Πήγα, με ρώτησε. Άρχισε να μου κάνει τα σημεία της Εταιρείας: τότε άρχισα να τον ορκίζω και του είπα πως δεν τα 'μαθα από τον σακελλάριον. Τότε του είπα όσα εγώ ήξερα από την Ρούμελη και αυτός της Πελοπόννησος. Τον ρώτησα αν είναι άργητα ακόμη και αν έχουν ετοιμασίες. Μου είπε: «Οι Τούρκοι άρχισαν να υποπτεύονται και δεν είναι δέκα ημέρες οπού ζήτησαν ένα δάνειον και τους έδωσα εκατόν πενήντα χιλιάδες γρόσια ως δανεικά, να τους αποκοιμάμε. Όμως, μου λέγει, το πράμα δεν δέχεται άργητα». Του λέγω: «Σαν είναι αυτό, τι ετοιμασία έχειτε;» Μου είπε: «Του Κολοκοτρώνη στείλαμε κάμποσα χρήματα εις την Ζάκυθο και ήρθε με καμίαν τριανταριά ανθρώπους και είναι εις την Μάνη. Και άλλη ετοιμασίαν δεν έχομε». Του λέγω: «Αυτά τα χρήματα, οπού βλέπω θεμωνιά τάλαρα (και γράφαν και πεντέξι γραμματικοί), δεν τα στέλνεις πουθενά να χρησιμεύσουν διά του λόγου σου και διά την πατρίδα;» Μου λέγει: «Τι στοχάζεσαι, αυτό το ρωμαίικον θα κάμει άργητα να γένει; Θα κοιμηθούμε με τους Τούρκους και θα ξυπνήσουμε με τους Ρωμαίους». Είπα και εγώ: «Μεγάλοι άνθρωποι, ξέρετε μεγάλα πράγματα. Εγώ μικρός, ξέρω ολίγα: κάμετε ό,τι σας φωτίσει ο Θεός». Κοιμήθηκα. Την αυγή πήγα να ψωνίσω ό,τι μόλειπε».

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

Αποκριά θα πει φαγοπότι. Κάθε σπίτι τώρα πρέπει να ματώσει, δηλαδή κάτι να σφάξει. Σφάζουν κυρίως γουρούνη και σε πολλούς τόπους, όπως στην Πελοπόννησο, ξετάζουν τα σπλάχνα του (σπλήνα, χολή, καρδιά) και βγάζουν από αυτά μαντέματα για το μέλλον. Από την ημέρα που αρχίζει το τριώδιο, μαζεύονται όλοι οι συγγενείς τα βράδια σ' ένα σπίτι, τρώνε, πίνουν, λένε ανιγμάτα και λογοπαίγνια με ελευθεροστομία που μόνο τότε επιτρέπεται. Η αρχή του τριωδίου όμως γίνεται περισσότερο αισθητή την Πέμπτη της Κρεατινής, τη λεγόμενη Τσικνοπέμπτη, που είναι η ημέρα που καθέννας και ο πιο φτωχός ακόμα, «**θα τσικνώσει τη γωνιά του**» όπως λένε. Κάτι θα ψηθεί στη φωτιά και η τσίκνα από το ψημένο κρέας, χοιρινό ή άλλο, θα μοσχοβολήσει τον αέρα. Το τριώδιο διαρκεί τρεις εβδομάδες.

Την πρώτη εβδομάδα σφάζουν τα χοιρινά, αυτή λέγεται και αμολυτή ή απολυτή επειδή «**τότε απολύονται οι ψυχές των αποθαμένων και θγαίνουν στον Απάνω κόσμο**». Η δεύτερη εβδομάδα λέγεται κρεατινή, η Τρίτη εβδομάδα λέγεται τυρινή επειδή το κύριο καρύκευμα των φαγητών είναι το τυρί. Επίσης σε κάθε σπίτι φτιάχνουν κόλλυβα, ζυμαρικά ή χαλβά και τα μοιράζουν «**για να σωρευθούν τα πεθαμένα**». Είναι το επιμνημόσυνο δείπνο, η λεγόμενη μακαρία που προέρχεται από τις λέξεις «μακάρια» και «αιώνια». Έτσι και τα ζυμαρικά του δείπνου ονομάστηκαν μακαρόνια. Και η Τρίτη εβδομάδα της αποκριάς λέγεται και μακαρονού.

Πώς συμβιβάζονται οι νεκροί και τα πένθη με τον γενικά εύθυμο και φαιδρό τόνο των αποκριάτικων εθίμων; Είναι άραγε απλή σύμπτωση το γεγονός ότι την άνοιξη ακριβώς (αρχές Μάρτη), όταν εμείς γιορτάζουμε την αποκριά με τα ψυχασάββατά της, οι αρχαίοι Αθηναίοι γιόρταζαν τα Ανθεστήρια, γιορτή που είχε και αυτή διπλή όψη, ήταν δηλαδή, από τη μια, γιορτή των λουλουδιών, του κρασιού και της αχαλινωτής χαράς και από την άλλη

γιορτή των νεκρών και των ψυχών.

Οι ημέρες των ψυχών και πιθανώς και η σύνδεσή τους με τη γιορτή των λουλουδιών και της άνοιξης είναι πολύ παλαιά. Τη βρίσκουμε στους αρχαίους Ρωμαίους, στους Πέρσες, τους Πρώσους και τους υπόλοιπους ινδογερμανούς. Ο Διόνυσος αργότερα ως θεός της άνοιξης συνδέθηκε με τη γιορτή των νεκρών.

Όταν η φύση ξυπνά από τη νάρκη, ανεβαίνουν και οι νεκροί και δέχονται τις προσφορές και τις τιμές των ζωντανών. Σε εποχή λοιπόν που τα πνεύματα εμφανίζονται και πλησιάζουν τον άνθρωπο, φυσικό είναι να θέλει αυτός να μάθει από εκείνα το μέλλον...

Η πίστη λοιπόν στην επιστροφή των ψυχών εξηγεί και τις αποκριάτικες μεταμφιέσεις. Τα βαδίσματα και τα πηδήματά τους πρέπει να παρίσταναν τη διέλευση των πνευμάτων. Αργότερα ήθελαν στους θορύβους τους να βλέπουν ένα ξύπνημα των πνευμάτων της βλάστησης.

Η καθαυτό Αποκριά με τα πολλά τα έθιμα είναι η τελευταία Κυριακή της Τυροφάγου και λέγεται αλλιώς «**Τρανή Αποκριά**». Όταν φτάνει αυτή η Κυριακή, η ευθυμία, οι αθυροστομίες των μεταμφιεσμένων, οι άσεμνες εμφανίσεις και οι χοροί φτάνουν στο έπακρο.

Το όνομα των μεταμφιεσμένων διαφέρει από τόπο σε τόπο: Κουδουνάτοι, κουκούγεροι, καμουζέλες, μούσκαροι, προσωπεία, κούκεροι, μασκαράδες και καρνάβαλοι.

Το έθιμο των καλογέρων με αυτό ή άλλα ονόματα (Κούκερος ή Χούχουτος ο Σταχτάς, ο Μπέης, ή Κιοπεναμπής κ.λ.π.) το συναντάμε σε χωριά της ανατολικής και βόρειας Θράκης με θεατρική ανάπτυξη με μιμικές πράξεις που δείχνουν ακόμη πιο καθαρά τον ευεθηριακό σκοπό του. Ο (Μπέης) εκλεγμένος από τους προύχοντες, γυρίζει σ' όλο το χωριό με συνοδεία μεταμφιεσμένων, ντυμένους με δέρματα ζώων με κουδούνια κρεμασμένα στο σώμα του και με φαλλόμορφο ραβδί στο χέρι.

Σε ορισμένες περιοχές τον μεταφέρουν πάνω σε δίτροχη άμαξα που την κινούν νέοι. Με τα πειράγματα και τις αισχρολογίες τους, αυτός και η ακολουθία του, θυμίζουν το θίασο των «κωμωστών» και τα «εξ αμάξης» των αρχαίων Αθηναίων στα «κατ' αγρούς Διονύσια», τους χόες και τα Λήγαια. Όλα στην τελετή των καλογέρων θυμίζουν τη διονυσιακή λατρεία αλλά στην πραγματικότητα όλα είναι αρχαιότερα από το Διόνυσο! Είναι πράξεις της θρησκείας των πρωτόγονων γεωργών, οι οποίοι ζητούσαν με τρόπους της ομοιοπαθητικής μαγείας να επενεργήσουν στη βλάστηση των αγρών, να ενισχύσουν τη δύναμη που γονιμοποιεί τη γη προτού ακόμη η δύναμη αυτή εξαπομιкуετεί στη φαντασία τους και γίνει θεός Φαλλήν, ή Διόνυσος ή κάποιος άλλος θεός της βλάστησης. Στη Θράκη υπήρξε η αρχική κοιτίδα του Διονύσου κι από 'κει διαδόθηκε η λατρεία του στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με άλλες αντιλήψεις των αρχαίων, ο Διόνυσος ως σύμβολο της ζωής που αναγεννάται την άνοιξη, φεύγει το χειμώνα σε χώρα μακρινή και την άνοιξη επανέρχεται διασχίζοντας με πλοίο τη θάλασσα. Το πλοίο του θεού φορτώνεται έπειτα σε άμαξα για να μεταδοθεί παντού η ευετηρία (καλή χρονιά). Ο θεός που ερχόταν από τη θάλασσα, ήταν θεός της βλάστησης και της γονιμότητας και γι' αυτό ο Φαλλός ήταν το σύμβολο όλων των διονυσιακών πομπών.

Το τέλος της όλης εορταστικής περιόδου επισημαίνεται με την ταφή της Αποκριάς, δηλαδή την κηδεία του Καρνάβαλου. Όταν νυχτώσει την Κυριακή της Τυρινής φκιάνουν ένα αχυρένιο προσωπί (προσωπείον) το στήνουν στην πλατεία, του βάζουν φωτιά και ο καρνάβαλος καίγεται ενώ γύρω ο κόσμος χορεύει. Οι φωτιές οφείλουν τη γέννησή τους στην πίστη των αγροτών ότι επιδρούν μαγικά στην ευφορία της γης, δηλαδή διώκουν το κακό και προάγουν τη βλάστηση.

Γεωργία Κακαρίκου
εκπ/κός

MASTER STAMPHELLAS

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ • ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ • ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΑ

ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ HERI

ΣΤΥΛΟ ή ΠΕΝΑ, ΜΕ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΗ ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

★ **NEO** ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ **heri** Made in Germany

ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΥΛΙΝΕΣ, ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΤΣΕΠΗΣ ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΕΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΕ 1 ΗΜΕΡΑ!!! ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΜΕ FAX ή E-MAIL

ΚΑΤΕΧΑΚΗ 45 - Τ.Κ. 115 25
 ΤΗΛ: 210.69.10.885 - 210.69.28.260 • FAX: 210.69.10.573
 E-mail: masterstamphellas@tellas.gr - masterstamphellas@hotmail.com

Παροιμίες

Εχω μεγαλώσει από μια μάνα, όχι απλώς εργαζόμενη, αλλά από μια μάνα που δούλευε σκληρά, από νύχτα σε νύχτα, για να μας μεγαλώσει και να μας σπουδάσει.

Γράμματα δεν ήξερε, όπως και οι άλλες μανάδες της γενιάς της. Είχε σπουδάσει όμως στο σχολείο της ζωής με τις πλουσίες παροιμίες. Ό,τι ήθελε να μας διδάξει, μας το έλεγε με μια παροιμία, που ταίριαζε στην περίπτωση.

Όλοι στην κοινωνία παραδέχονται ότι οι παροιμίες είναι προσιτές στο λαό και ότι μια παροιμία αξίζει πιο πολύ, είναι πιο εύγλωττη, από ένα σωρό λόγια. Δεν είναι λοιπόν παράδοξο, πως το είδος αυτό της λαϊκής πνευματικής παραγωγής είναι αγαπητό στο λαό και πως από τα βήθη των αιώνων κληροδοτείται πλήθος παροιμιών από γενιά σε γενιά των πολιτισμένων κοινωνιών.

Οι παροιμίες είναι σύντομες λαϊκές εκφράσεις, συνήθως έμμετρες που σ' ένα ή δύο στίχους αποδίδουν, με τρόπο μεταφορικό, διδακτικές σκέψεις από τις εμπειρίες της ζωής, π.χ. «Η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει», είναι παροιμία, που σημαίνει, ότι οι συκοφαντίες και τα άτοπα σχόλια μπορούν να προξενήσουν μεγάλες ζημιές.

Εκφράζουν δηλαδή οι παροιμίες μια αλήθεια που περιβάλλεται με κάποια έντεχνη ασάφεια, με υπονοούμενα, με ευστροφία πνεύματος, που κάποτε τη συνοδεύει αφέλεια ή και ειρωνία.

Γενικά οι παροιμίες εκφράζουν τη συμπυκνωμένη σοφία του λαού διά μέσου των αιώνων.

Οι παροιμίες χρειάζονται στη ζωή γιατί διδάσκουν με βεβαιότητα, εύκολα και αποφθεγματικά. Μας εξυπηρετούν στην παροχή συμβουλών ή για να δώσουμε έμφαση στα λεγόμενά μας.

Η παροιμία δηλαδή αποτελεί γερό θεμέλιο στις σκέψεις μας και ισχυροποιεί το λόγο μας. Αυτή δε η διάδοση και η καλλιέργεια των παροιμιών, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, αποτελεί την αξία και τη χρησιμότητά τους.

Αποτελούν δε και αξιόλογα πολιτιστικά στοιχεία, έμπνευση, αλλά και ένδειξη πολιτιστική. Ακόμη και οι πιο απλοϊκοί άνθρωποι θωρακίζουν το λόγο τους με παροιμίες προτάσσοντας και τη φράση: «Όπως λέει και η παροιμία...»

Σκέφτηκα λοιπόν να συλλέξω και καταγράψω όλες τις παροιμίες που λέγονταν στο χωριό μας και στις γύρω περιοχές. Γι' αυτό παρακαλώ όλους σας να με βοηθήσετε σ' αυτή μου την προσπάθεια.

Οι παροιμίες

Άβουλος ο νους, διπλός ο κόπος.
Αγάλια αγάλια γίνεται η αγουριδα μέλι.
Αγάλια αγάλια γάιδαρα, να μη βραχεί η ουρά σου.
Αγαπάει ο Θεός τον κλέφτη, αγαπάει και το νοικοκύρη.
Αγάπαγε το φίλο σου, με το ζακόνι πούχει.
Αγάπη δίχως πεισμάτα, δεν έχει νοστιμάδα.
Μην κοιτάς τα πόδια μου τα στραβά, κοίτα την τύχη μου την ίσια.
Εγώ λέω στο σκύλο μου και κείνος στην ουρά του.
Ακόμη δεν τον είδαμε, Γιάννη τον εβγάλαμε.
Μη σε γελάσει ο Μάρτης το πρωί και χάσεις την ημέρα.
Το δριμύ ξύδι τ' αγειό του χαλάει.
Όσο σε πετάει το πρωί, ούτε μάνα ούτε αδερφή.
Ακριβός στα πίτουρα και φθηνός στ' αλεύρι.
Άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας.
Χαρά στο νιο που δέρνεται, στο γέρο που κοιμάται.
Άλλοι σκάφτουν και κλαδεύουν, άλλοι πίνουν και μεθάνε.

Η νύχτα βγάξει επίσκοπο κι η αυγή μητροπολίτη.
Εκεί που μας χρωστούσανε, μας πήραν και το βόδι.
Τ' αμπέλι θέλει αμπελοργό και το καράβι ναύτες.
Αν αρτηθείς να φας αρνί κι αν κλέψεις να 'ναι ασήμι.
Όσο άδειος είν' ο τενεκές, τόσο πολύ βροντάει.
Άλλοι έχουν τ' όνομα κι άλλοι έχουν τη χάρη.
Αλίμονο σ' αυτόν, που δεν έχει νύχια να ξυστεί.

Συνεχίζεται.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Ιστορικά ανέκδοτα

Προφητικά λόγια

Η γριά καπετάνισσα Ζαμπιά, του Κωσταντή Κολοκοτρώνη η χήρα, θρηνολογάει τον πρώιμο χαμό του καπετάνιου της. Και ρωτάει τα τρία παλικαρόπουλα που γύρω της την παραστέκουν:

— Πότε θα μεγαλώσετε, να κόψετε με το σπαθί σας Τούρκους που σκότωσαν τον πατέρα σας;

— Εγώ σαν μεγαλώσω, μάνα, θα σου φέρω εφτά τούρκικα κεφάλια.

Έτσι αποκρίθηκε στη μάνα του ο Χρήστος, που ήταν τότε έξι χρονών.

Κι ο άλλος ο γιος της, ο Γιάννης, της λέει:

— Εγώ, μάνα, θα σου φέρω εκατό και θ' ανάψουμε φωτιά να τα κάψουμε και να πηδήσουμε.

Και μόνο ο γιος της ο μεγάλος, ο πρωτογίος του Κωσταντή Κολοκοτρώνη, στέκει συλλογισμένος και δε λέει τίποτα. Κι αφού ανέφελα η μάνα του πρόσμενε και τούτου την απόκριση, τον ρωτάει:

— Αμ' σύ, Θεωράκη, που είσαι και μεγαλύτερος; Το παλικαρόπουλο που το φώναξε Θεωράκη, σηκώνει το μούρο το κεφάλι με τα λαμπερά μάτια και τη γερακωτή μύ-

τη και στοχαστικά της αποκρίνεται:

— Εγώ, μάνα, δε βάζω τούρκικα κεφάλια στο ταγάρι γιατί βρωμάνε. Θα τους διώξω τους Τούρκους απ' το Μωριά, για να γλιτώσουμε μια για πάντα...

Το είπε και το έκανε.

Καλός οιωνός

Πριν φύγει το επαναστατικό στρατόπεδο απ' τη Ζαράκοβα, βγήκαν οι Τούρκοι απ' την Τριπολιτσά κι έγινε μια συμπλοκή κοντά στην Πηγή κατά το Περθόρι. Ο Κολοκοτρώνης κατά τη συμπλοκή έχασε τη χτένα του.

Μ' όλο που από κεί είχαν περάσει πολλά παλικάρια, στο γυρισμό βρήκε ο αρχηγός τη χτένα. Τότε του λέει ο γραμματικός του Αναγνώστης Ζαφειρόπουλος:

Καλός οιωνός αρχηγέ! Τώρα πιστεύω ότι θα ελευθερώσεις την πατρίδα γιατί βλέπω ότι ο Θεός φυλάττει και σένα και τα πράγματά σου. Αλήθεια, θα ελευθερωθούμε, κυρ' Αναγνώστη, αλλά εμένα θα πρωτοπαλουκώσουν.

Και τα λόγια του Γέρου του Μωριά, ήρθε καιρός που αλήθεψαν.

Από το βιβλίο του Τάκη Λάππα
"ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ"

Αμπέλι μου πλατύφυλλο...

Ένα τραγούδι χιλιοτραγουδισμένο από τους πατεράδες μας και τους παππούδες μας, ιδιαίτερα τα βράδια της αποκριάς.

Ως γνωστό, το αμπέλι αποτελεί μια από τις κύριες καλλιέργειες του χωριού μας και το κρασί είναι άμεσα δεμένο με την αποκριά, επειδή ανήκει στην ειδική κληρονομιά της νεοελληνικής αποκριάς από τον αρχαίο Διόνυσο, το θεό των αμπελιών και του κρασιού.

Η αποκριά είναι μια γιορτή που συμπίπτει με τις ανοιξιάτικες εργασίες του αμπελιού. Ο Κωνσταντής, όμως, που δεν έμενε ευχαριστημένος τα τελευταία χρόνια από την απόδοσή του, δουλεύοντας σιγοτραγουδούσε στενοχωρημένος:

Για δεν ανθείς, για δεν καρπείς σταφύλια για δεν κάνεις...
Μήπως πρέπει να σε ξεκουτσουρίσω ή να σε πουλήσω!

Το βράδυ πηγαίνοντας στο καφενείο μετέφερε εκεί τον προβληματισμό του. Ο μπάμπας-Νικόλας, μεγάλος στην ηλικία, τον άκουσε προσεχτικά. Στριφογύρισε στην καρέκλα του, έστριψε το μουστάκι του, τράβηξε μια ρουφηξιά από την πίπα του και του είπε: Άκου Κωνσταντή!

«Το αμπέλι δεν θέλει οποιοδήποτε σκάψιμο ή ένα οποιοδήποτε ανίδεο κλάδεμα. Ο ανίδεος εργάτης μόνο ζημιά μπορεί να φέρει. Εδώ χρειάζεται ο ειδικός και ο έμπειρος για την κάθε εργασία.

Οι πιο σπουδαίες για το αμπέλι γεωργικές εργασίες είναι το σκάψιμο, το κλάδεμα και τέλος το βλαστολόγημα.

Τρεις οι κατηγορίες των εργασιών και τρεις είναι οι κατηγορίες των ανθρώπων που θα δουλέψουν.

Τις κατηγορίες τις αναφέρει το

ίδιο το τραγούδι:

Βάλε νέους και σκάψε με,
γέρους και κλάδεψέ με

βάλε κοράσια πάρθενα
να με βλαστολογήσουν.

Βλέπουμε τους νέους άντρες με τα γερά μπράτσα και τα γερά νεφρά να κρατούν τις βαριές αξίνες και να σκάβουν «από ήλιο σε ήλιο», από την ανατολή του έως τη δύση του.

Οι γέροι δεν είναι για σκάψιμο. Έχουν όμως πολλή και σπουδαία πείρα. Ό,τι χρειάζεται ένα κλάδεμα.

Ο ανίδεος κλαδευτής, χωρίς να ξέρει, κόβει τις βέργες που έχουν «τα μάτια» και θα φορτωθούν με καρπό. Αυτός όμως που ξέρει, θα αφαιρέσει κυρίως το άχρηστο και το λάιμαργο βεργί.

Η τελευταία εργασία, μετά από το προσεκτικό κλάδεμα και το διπλό σκάψιμο (πρώτα όλο κουτρούλια και έπει-

τα στρώσιμο κανονικό), είναι το βλαστολόγημα.

Το βλαστολόγημα όμως είναι μια λεπτή δουλειά, που μόνο νεαρές κοπέλες, που έχουν σπουδάσει την υπομονή πάνω στο κέντημα, μπορούν να τελειώσουν με προσοχή και ευσυνειδησία τέτοιες δουλειές.

Όταν γίνουν σωστά οι εργασίες του αμπελιού, το σκάψιμο απ' τους νέους, το κλάδεμα απ' τους γεροντότερους και το βλαστολόγημα από τις νεαρές κοπέλες, τότε ο τρύγος που θα ακολουθήσει, δεν θα έχει ποτέ ξαναγίνει και σύ Κωνσταντή μου δεν θα ξαναπαραπονεθείς.

Με αυτό το τρίπτυχο του ανθρώπινου μόχθου, με το σκάψιμο από τους νέους, με το κλάδεμα από τους γερόντους και με το βλαστολόγημα από προσεκτικά κορίτσια, γίνεται το θαύμα που άλλοτε οι αρχαίοι Έλληνες απέδιδαν μόνο στο θέλημα του θεού Διόνυσου.

Τώρα η πείρα της ζωής δείχνει ότι και ο άνθρωπος, αν ζυγιάσει σωστά και υπεύθυνα την τάξη των εργασιών του, μπορεί και αυτός να γίνει δημιουργός, όσο και ο αρχαίος θεός του ελληνικού μύθου.

Μπορεί και αυτός με την εργασία του να κατορθώνει ένα «θαύμα», ένα τέλειο και αληθινό θαύμα.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

ΖΩΗ

Ζωή! δεν είναι τίποτα γλυκύτερο στον κόσμο απ' την πεντάμορφη ζωή την ηλιοφωτισμένη!
Ζωή! κι αν έρχεσαι γοργά κι από χαρές γεμάτη, κι αν έρχεσαι με βάσανα και μ' έγνοιες και μ' αρρώστιες ζωή του γέρου και του νιου, της φτώχειας και του πλούτου με της δουλειάς τον ιδρώτα, με της αργίας τη γλύκα με την ειρήνη ήμερη, με τους αγρίους πολέμους και μ' όλες τις καλοκαιριές και μ' όλους τους χειμώνες.
Ζωή! κι όπως κι αν δείχνεσαι Ζωή κι ό,τι κι αν είσαι αν είσαι πράγμα ή όνειρο, καλή κακή κι αν είσαι χαρά σ' εσέ, δόξα σ' εσέ κι αγάπες και τραγούδια!

Κωστής Παλαμάς

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΑΣ Γιώτα Ανδρ. Σταματόπουλου

Χ. Μούσχου 5 (5η στάση)
Άνω Ιλίσια
Τηλ.: 210-7785183

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ

Πωλείται μονοκατοικία, νεόκτιστη 90 τ.μ., σε οικόπεδο 500 τ.μ., στο Αρτεμίσιο.
Πληροφορίες: Θανάσης Βασδέκης
τηλ. 210-4944070 & 6977947750

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΠΟΡΤΕΣ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

N.B. ΝΩΝΤΑΣ ΒΛΑΧΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Τηλ. 27960 61108 Κιν. 6947 329588

ΜΠΑΣΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Τοποθετήσεις

- πλακιδίων παντός τύπου
- Τζάκια**
- τοποθετήσεις - επενδύσεις
- Επενδύσεις**
- εσωτερικές - εξωτερικές παντός τύπου

Τηλ.: 2710234870
κινητό: 6945-634240

Σελίδα των ξενιτεμένων

Σημαντικές ημερομηνίες: 1896, 2004 και 2008

Οι ημερομηνίες αυτές αναφέρονται σε Ολυμπιακούς Αγώνες που έγιναν και θα γίνουν. Η κάθε μία έχει κάτι το διαφορετικό και θα προσπαθήσω να παρουσιάσω αυτές τις διαφορές τους.

Τα Ολυμπιακά Ιδεώδη εγεννήθηκαν στην Ελλάδα, την κοιτίδα του πολιτισμού. Δεν υπάρχει λαός σε όλο τον κόσμο τον αρχαίο που να αγάπησε με τέτοιο πάθος τον αθλητισμό. Ανέπτυξε σε υψηλό βαθμό το αγωνιστικό πνεύμα. Και το πιο θαυμαστό για το αγωνιστικό πνεύμα είναι ότι ο αθλητής αγωνιζόταν για ένα απλό στεφάνι αγριελιάς, «τον Κότινον» που ήταν το επιθυμητό έπαθλο των μεγαλύτερων πανελληνίων αγώνων, δηλαδή των Ολυμπιακών.

Στους αγώνες αυτούς έγιναν δεκτοί μόνον Έλληνες που και ακόμη ο βασιλιάς της Μακεδονίας Αλέξανδρος Α' και γιος του Αμύντα για να συμμετάσχει στους αγώνες χρειάστηκε να αποδείξει την ελληνική του καταγωγή. «Ου βαρβάρων αγωνιστέων είναι του αγώνα, αλλά Ελλήνων», Ηρόδοτος.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες αποτελούν ένα θεσμό και εκεί καθιερείται ολόκληρος ο κόσμος: Ο τρόπος ζωής του, η ιδεολογία του, τα βασικά ιδανικά του πολιτισμού και οι οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές αλλαγές καθώς και η ανάπτυξη των επιστημών και κατά γενική ομολογία της παγκόσμιας κουλτούρας.

Οι αθλοπαιδιές τέρπουν εκείνους που παίρνουν μέρος σ' αυτές και ψυχαγωγούν τους θεατές και ταυτόχρονα γυμνάζουν το σώμα, δίδουν υγεία και αναπτύσσουν τις πνευματικές δυνάμεις, τη σωματική δύναμη, τη φρόνηση και τις αρετές που τόσο πολύ εκτιμούσαν οι αρχαίοι Έλληνες.

Οι νεώτεροι ή αναβιωμένοι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι διεθνείς

σε αντίθεση με το αρχαίο πρότυπο και επαναλαμβάνονται κάθε τετραετία και ήταν οι αγώνες «πεντητηρικοί», δηλαδή ετελούντο μετά τη συμπλήρωση τεσσάρων χρόνων με μοναδικό στόχο την επιβολή της Ολυμπιακής Ιερής Εκεχειρίας και που διατηρήθηκε δώδεκα συναπτούς αιώνες. Η Ολυμπιακή Εκεχειρία ήταν η παύση των εχθροπραξιών σε όλο τον ελληνικό κόσμο κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Και να σημειωθεί ότι όπως σε μία καθολική ψηφοφορία όσοι ψηφίζουν είναι ίσοι και ακριβώς το ίδιο συμβαίνει με τον αθλητισμό και δεν υπολογίζεται η θέση του αθλητή στην κοινωνία, αλλά στους αγώνες υπερέχει ο καλύτερος με την δική του ατομική προσπάθεια. Και τα μικρά έθνη μπορούν να νικούν τα μεγάλα.

A. Αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων 1896

Είναι το έτος που τελέστηκε η πρώτη νεώτερη Ολυμπιάδα από την πρόταση του προέδρου της 15μελούς Επιτροπής Δημ. Βικέλα που ήταν και η πρόταση της Βουδαπέστης που ήταν και ο εορτασμός μίας χιλιετίας από την ίδρυση του Ουγγρικού Κράτους.

Από τότε αρχίζει η διεθνοποίηση των αγώνων, δηλαδή η στενή σύνδεση του αθλητισμού με τον εθνικισμό και για την Ελλάδα η αναβίωση αυτή των Ολυμπιακών Αγώνων απέτελεσε την αρχή για την ανάπτυξη και την εξάπλωση των σπορ στην ελληνική κοινωνία και η γενίκευση του αθλητικού πνεύματος.

«Αρχαίον πνεύμα θάνατον, αγνέ πατέρα...

Στο δρόμο και στο πάλαμα και στο λιθάρι...

Αρχαίο πνεύμα θάνατον, κάθε λαός».

Ποίηση Κ. Παλαμά που έγινε και ο Ύμνος των Αγώνων και με σύμβολο τους πέντε κύκλους (πέ-

ντε Ηπείρους).

Χαρακτηριστικό είναι ότι μέσα σε χρονικό διάστημα 14 μηνών συστάθηκαν Ελλανόδικες Επιτροπές, εκπαιδεύτηκαν κριτές, εστάλησαν διαφημιστικές προκηρύξεις και, μεταξύ των άλλων, αναμορφώθηκε το αρχαίο Παναθηναϊκό Στάδιο.

Και η επιτυχία των πρώτων νεωτέρων Ολυμπιακών στην Αθήνα είχε μεταξύ των άλλων την αναβίωση της ιδέας του αρχαίου κλέους και η τότε «μικρή Ελλάς» που έφθανε μέχρι τη Θεσσαλία κατοχύρωσε στα μάτια του κόσμου το μεγαλείο του παρελθόντος της. «Ελλάς της μεγαλείου σου βασιλευμα δεν έχει».

Να σημειωθεί ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες άρχισαν το 776 π.Χ. και καταργήθηκαν το 393 μ.Χ. (293η Ολυμπιάδα) με το διάταγμα του Θεοδοσίου Α' που τότε είχε επικρατήσει ο χριστιανισμός σ' όλο το γεωγραφικό χώρο που κυριαρχούσε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, θεωρούντες ότι ο αθλητισμός είχε συνδεθεί με την αμαρτία.

B. Αθήνα 2004

«Είστε άξιοι» είπε ο τότε Πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ) Χουάν Αντόνιο Σάμαρανκ και συνεχίζει: Πιστεύω ότι θα μείνουν στην ιστορία και ίσως ο νέος πρόεδρος της ΔΟΕ που θα τους παρακολουθήσει θα πει ότι ήταν οι καλύτεροι στην ιστορία. Και πράγματι έτσι έγινε.

Ξαναγύρισαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 στην Ελλάδα και βρίσκουν πάλι την χώρα στην οποία γεννήθηκαν. Και οι Έλληνες απέδειξαν από το ένα μέρος σέβονται την κληρονομιά τους και από το άλλο μέρος μπορούν και είναι ικανοί να μεταφέρουν στους λαούς την αληθινή έννοια των Ολυμπιακών Αγώνων. Είναι γνωστά τα αποτελέσματα και όλοι θαύμασαν την άρτια διοργάνωση

και την εκτέλεση της εορτής αυτής και απεδείχθη τρανώς ότι η Ελλάδα κατάφερε να ζει στον αστερισμό των μεγάλων διακρίσεων.

Χαρακτηριστικό επίσης γνώρισμα των Αγώνων είναι ότι ο κόντινος αντικαταστάθηκε με τα χρυσά, αργυρά και μπρούτζινα μετάλλια και ούτε έγιναν ρήγματα στα τείχη των πόλεων -εάν υπάρχουν- για να εισέλθει ο νικητής όπως κατά την αρχαιότητα.

Γ. Πεκίνο 2008

Στην Κίνα θα τελεστούν οι επόμενοι Ολυμπιακοί Αγώνες κατά το μήνα Αύγουστο και αν η χώρα αυτή έχει ιστορία 5000 ετών με τους Αγώνες θα εορτάσει, τρόπον τινά, τα γενέθλιά της ύστερα από απομόνωση και εσωτερικές ταραχές.

Είναι η Κίνα που αρχές Φεβρουαρίου εόρτασε το νέο Σεληνιακό Έτος και εργάζεται εντατικά ώστε με τους Αγώνες να παρεκκλίνουν την προσοχή του κόσμου από τα διάφορα προβλήματα που δημιουργήθηκαν και με τους Αγώνες προσπαθούν να προάγουν ως νομιμοποιημένο καθεστώς το σύστημα της δικτατορίας τους.

Το Ολυμπιακό Στάδιο έγινε. Έχει χωρητικότητα 91.000 καθισμάτων, κόστισε 400 εκατομμύρια ευρώ και έχει το παρωνύμιο (παρτσούκλι) «Του πουλιού η φωλιά».

Οι αθλητές ετοιμάζονται για να λάβουν μέρος στους Αγώνες που με τις ευχές και τις προσδοκίες θ' αποκτήσουν οι ικανοί μετάλλια και θα βρεθούν στην κορυφή του παγκόσμιου πανθέου.

Είναι αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν σε κανένα να φέρει φθορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες και ούτε στις κυβερνήσεις των άθεων που πιθανόν να προσευχηθούν φανερά ή κρυφά για να βρέξει κατά την διάρκεια των Αγώνων.

Για την αποτροπή της βροχής οι Κινέζοι μετεωρολόγοι - επιστήμονες ετοιμάζουν σχέδια για τον σκοπό αυτό.

Το καλοκαίρι είναι βροχερή εποχή στη βορειοανατολική Ασία και συνεπεία αυτού μετέφεραν την έναρξη των Αγώνων από την αρχική 25η Ιουλίου στην 8η Αυγούστου. Παρ' όλα αυτά, όμως, θεωρούν ότι η πιθανότητα να βρέξει τον Αύγουστο είναι 50 τοις εκατό.

Οι μετεωρολόγοι, έχοντας τους Αγώνες στο μυαλό τους, εξασκούνται από το 2006 για ν' αποφύγουν ή και να μετριάσουν τη βροχή κατά τη διάρκεια των Αγώνων. Το γραφείο τους που είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο έχει ως εφεδρεία 37.000 προσωπικό, 30 αεροσκάφη, 4.000 ρουκέτες και 7.000 αντιαεροπορικά όπλα όπως αναφέρει η Κινέζικη Ακαδημία Μετεωρολόγων.

Και ας σημειωθεί ότι αυτοί έχουν ασχοληθεί με τον καιρό από τη δεκαετία του 1950, προσπαθώντας αυτή τη φορά στη δημιουργία βροχής σε έρημες περιοχές και στις βορεινές επαρχίες της χώρας αφού βομβάρδισαν τα σύννεφα με διάφορα χημικά, όπως ιωδιούχο άργυρο, διψαλέο πάγο και αλάτι.

Έτσι, λοιπόν, με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και με την προσπάθεια των Κινέζων ν' αλλάξουν «της φύσεως τους όρους» θα λέγαμε, δηλαδή να προσπαθήσουν να αποτρέψουν τη βροχή με το να διαλύσουν τα σύννεφα, ο κόσμος έχει στραφεί προς τα εκεί. Και τα μεν αποτελέσματα των Αγώνων θα γίνουν γνωστά από τον Ζακ Ρογκ, Πρόεδρο της ΔΟΕ και για την πιθανή μετρίαση της βροχής από την Κινέζικη Μετεωρολογική Υπηρεσία.

Αρχαίο Πνεύμα Θάνατο, κάθε λαός.

Ελευθ. Β. Παυλής - U.S.A.

Λόγια σοφών και λόγια αγίων

— Φρόντισε οι ρυτίδες του προσώπου σου να μην επεκταθούν και στην ψυχή σου.

— Εκείνος που δεν κοκκινίζει για τα σφάλματά του είναι σαν να τα επαναλαμβάνει δύο φορές.

— Ο λύκος το πιο άγριο ζώο και ο σκύλος το πιο σπιτικό ζώο μοιάζουν. Οι συνετοί φυλάγονται από αυτές τις ομοιότητες.

— Τα ελαττώματα μοιάζουν με τους προβολείς των αυτοκινήτων. Μόνο των άλλων μας ενοχλούν. Τα δικά μας μάς βολεύουν.

— Να είσαι σαν τη λυγερόκορμη λεύκα. Να γέρνεις στον άνεμο, να υποχωρείς με χάρη και δεν θα σπάσεις ποτέ. Δεν πρόκειται για υποταγή. Είναι λεβεντιά. Είναι ο μοναδικός τρόπος να νικήσεις.

— Οι γκρινιάρηδες παραπονούνται γιατί τα τριαντάφυλλα έχουν αγκάθια. Οι λογικοί χαίρονται που τα αγκάθια βγάζουν τριαντάφυλλα.

— Ο Ουάσιγκτον ήταν άνθρωπος ακριβείας και τάξεως. Ο ιδιαίτερός του όμως γραμματέας πήγαινε στο γραφείο πάντοτε καθυστερημένα. Δικαιολογούσε δε την καθυστέρησή του λέγοντας, ότι το ρολόι του πηγαίνει πίσω. Αλλά κάποτε ο Ουάσιγκτον έχασε την υπομονή του και του είπε:

— Ή εσείς θα αλλάξετε ρολόι ή εγώ γραμματέα. Η ακρίβεια και η τάξη είναι δείγμα άρτιας προσωπικότητας.

— Ο στρατηγός Μιλτιάδης ντυνόταν πάντοτε καθαρά αλλά φτωχικά. Ένας φίλος του τον ρώτησε:

— Μα γιατί ντύνεσαι έτσι σαν τον πιο άσημο των ανθρώπων;

— Δεν αξίζει να ντύνομαι πλούσια, του απάντησε, γιατί όλοι εδώ με γνωρίζουν ποιος είμαι.

Ύστερα από καιρό, οι δύο φίλοι συναντήθηκαν σε κάποια άλλη πόλη και ο στρατηγός ήταν πάλι ντυμένος απλά. Ο φίλος του του έκανε την ίδια παρατήρηση.

— Δεν αξίζει τον κόπο - του απάντησε και πάλι να

ντύνομαι πλούσια γιατί εδώ δεν με γνωρίζει κανείς.

Φιλοκαλούμεν μετ' ευτελείας (Περικλής)

— Δεν είναι τόσο δύσκολο να αποκτήσεις φίλους, όσο να τους κρατήσεις.

— Το απολλωλός εκζήτει, το ασθενές ενίσχυε, το ισχυρόν φύλασσε.

Γρηγόριος Ναζιανζηνός

— Ουκ αποχή βρωμάτων αλλ' αποχή πλημμελημάτων εργάζεται νηστεία.

Χρυσόστομος

— Φίλου πιστού ουκ έστιν αντάλλαγμα, ο δε ευρών αυτόν εύρεθησαυρόν.

Σοφία Σειράχ

— Γέροντα, μιλάς για το Χριστό τόσο συχνά. Μπορείς να μου πεις τι σου έκανε ο Χριστός στη ζωή σου;

Ο Γέροντας σταματάει και δείχνοντας ένα ωραίο λουλούδι του λέει,

— Ό,τι ο ήλιος στο λουλούδι αυτό!

Μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος χωρίς οξυγόνο; Το φάρι χωρίς νερό; Το φυτό χωρίς ήλιο; Άλλο τόσο και η ψυχή χωρίς το Χριστό.

Αυτό ήταν και είναι ο Χριστός για μένα.

— Κανείς δεν μπορεί να σκεφθεί λογικά με άδειο στομάχι και πολλοί άνθρωποι δεν μπορούν με γεμάτο.

— Στο φαγητό που δεν τρως μη ρίχνεις αλάτι.

— Το να μη δυσπιστείς για κανέναν είναι αφέλεια. Το να δυσπιστείς για όλους παραφροσύνη. Το να δυσπιστείς τον εαυτόν σου είναι αρχή σοφίας.

— Η εκκλησία ιδρύθηκε με το Σταυρό του Ενός και συνεχίζεται με το σταυρό όλων μας.

— Extra Ecclesia nulla salus

(Εκτός της Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία)

Άγιος Κύπριανός

Διονύσιος Σταματόπουλος

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Γιώργος Α. Συμπρούκος

Νέα Περιφερειακή Οδός

(Πίσω από το 3ο Λύκειο) Τρίπολη

Τηλ.- FAX.: 2710 241752 Κιν. 6944 273076

ΑΡΚΑΔΙΚΗ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Παναγιώτης Χ. Νάτσης

Ορθοπαιδικά είδη - Νοσηλευτικές εξοπλισμός -

Οξυγόνα Όργανα Γυμναστικής

Εθνομαρτύρων 30 Τρίπολη Τηλ: 2710-227166

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Δήμος Μαντινείας

Δημαρχείο: 2710-561254

Νομαρχία Αρκαδίας: 2710-222243, 2710-222259

Αστυνομική Διεύθυνση Αρκαδίας: 2710-222519

Αστυνομικό τμήμα Λεβιδίου: 27960-22202

Υποθηκοφυλακείο Λεβιδίου: 27960-22522

Παναρκαδικό Νοσοκομείο Τρίπολης: 2710-233173, 371700

Φαρμακεία Λεβιδίου: Γκιντώνης Βασιλ.: 27960-22240

Πραγκασιτής Νικ.: 27960-22370

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ: ΚΤΕΛ Αρκαδίας: Σταθμός Αθηνών 210-5132834

Σταθμός Τρίπολης 2710-222560 & 2710-222560

Ο.Σ.Ε.: Σταθμός Τρίπολης, ανταπόκριση με Προαστιακό

στην Κόρινθο. Πληροφορίες: 1110

Βλάβες ΟΤΕ 121 + 3 πρώτα ψηφία του τηλεφώνου που έχει βλάβη.

Θέατρο Σκιών - Καραγκιόζης

Ο γνήσιος τροβαδούρος της ελληνικής λαϊκής παράδοσης

Ο Ευγένιος Σπαθάρης, ο γνήσιος τροβαδούρος της Ελληνικής μας παράδοσης, ο μεγαλύτερος στο είδος του καλλιτέχνης, με το δυναμικό του πνεύμα, γεννήθηκε στην Κηφισιά το 1924. Από πολύ μικρός έδειχνε ότι είχε ερευνητικό και κάποιες φορές ανήσυχο πνεύμα, όμως είχε και πολύ μεγάλο ταλέντο.

Ο Ευγένιος Σπαθάρης επειδή έζησε κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, δεν μπόρεσε να ακολουθήσει αυτό που αγαπούσε πολύ, την Αρχιτεκτονική, όμως αφιερώθηκε όλα τα χρόνια της ζωής του, μέχρι τώρα, στο Θέατρο Σκιών. Όταν μπήκε σε αυτόν το χώρο, στόχος του ήταν να πάει τον Καραγκιόζη πολύ ψηλά, τόσο ψηλά ώστε να μπορέσουμε να τον δούμε ως ένα ελληνικό παραδοσιακό θέαμα, εξαιρετικό στο είδος της τέχνης και της τεχνικής του. Ο Σπαθάρης, ως δάσκαλος του Θεάτρου Σκιών, κατάφερε να εμψυχώσει τον Καραγκιόζη και να τον κάνει γνωστό σ' όλο τον κόσμο.

Το Φεβρουάριο του 2007, το Υπουργείο Πολιτισμού τίμησε τον μεγάλο καραγκιοζοπαίχτη για τη μεγάλη προσφορά του στην τέχνη και στην Ελληνική Λαϊκή μας παράδοση, απονέμοντάς του αναμνηστική πλακέτα και διοργανώνοντας εκδήλωση αφιερωμένη στα 65 χρόνια δράσης του.

Μύρρου Δήμητρα

Το Θέατρο Σκιών, η ιστορία του και η ελληνικότητά του

Πολλοί ξένοι μελετητές που έχουν ασχοληθεί με το θέατρο σκιών, αποδίδουν την καταγωγή της τεχνικής του στους λαούς της μακρινής Ανατολής, κατά τον 4ο αιώνα. Η πηγή των θεμάτων του βασίζεται στα παραμύθια του Ράμα και τα δύο επικά ινδικά ποιήματα Ramayana και Mahabharata. Ο κόσμος των θεών, των δαιμόνων και των πνευμάτων κυριαρχεί, ενώ ήρωες, πολεμιστές, πρίγκιπες, πριγκίπισσες, χωριάτες και πολίτες συνθέτουν την πάνω από 2000 χρόνια παράδοση του θεάτρου σκιών των λαών της Ινδίας, της Ιάβας, της Σιγκαπούρης, της Ταϊλάνδης, της Μαλαισίας, του Μπαλί και του Λάος. Στην Κίνα εμφανίζεται αργότερα, τον 11ο αιώνα και αναφέρεται ως διασκέδαση της αγοράς. Τον ίδιο αιώνα σημειώνεται η ύπαρξη του θεάτρου σκιών και στο μουσουλμανικό κόσμο ως μυστηριακό θέατρο. Όπως φαίνεται, οι Τούρκοι της Κεντρικής Ασίας με την εξάπλωσή τους μετέφεραν το θέατρο αυτό στη Μικρά Ασία και αργότερα έφτασε και στον Ελλαδικό χώρο. Το πρώτο όνομά του ήταν **Κουγκουρτσάκ ή Κομπαρτσούκ ή Καβουρτσάκ** που σημαίνει θέατρο σκιών.

Το γεγονός ότι κάποια στιγμή το θέατρο σκιών εμφανίζεται ως μυστηριακό θέατρο μας δημιουργεί προβληματισμούς για την ίδια την καταγωγή του μυστηριακού θεάτρου. Ως αρχαιότερα λοιπόν και σημαντικότερα μυστήρια θεωρούνται τα Ελευσίνια, όπου το βασικότερο μέρος της μυσταγωγικής τελετής ήταν τα «δρώμενα». Μυστήρια είχαν στις θρησκείες τους και οι άλλοι λαοί της Ανατολής, ωστόσο, η εμφάνιση και αναβίωση των Μυστηριακών τελετών, σχετίζεται με την εξάπλωση του ελληνικού πολιτισμού στις χώρες της Ανατολής την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Τότε άκμασε η μυστηριακή λατρεία ελληνικών αλλά και ξένων θεοτήτων, μέρος της οποίας ήταν και το μυστηριακό θέατρο.

Μπεκιάρης Σπύρος

Μόδα και χρώματα στην Αρχαία Ελλάδα

Οι αρχαίοι Έλληνες, όλοι το ξέ-
ρωμε, πρωτοστάτησαν στον πολι-
τισμό και τις τέχνες. Η αισθητική
τους ήταν υψηλή κι αυτό δικαιολο-
γεί και τις καλαίσθητες επιλογές
τους στο ντύσιμό τους. Ιδιαίτερα οι
γυναίκες ασχολούνταν τόσο με τα
ρούχα που φορούσαν όσο και με
την κόμμωσή τους και το μακιγιάζ.
Τα αρχαιοελληνικά αγάλματα με τα
υπολείμματα των χρωμάτων τους,
μας δίνουν μια εικόνα της εξωτερι-
κής τους εμφάνισης.

Οι αρχαίες Ελληνίδες δεν προ-
τιμούσαν το χρώμα του φυσικού
δέρματος, αλλά το λευκό, γι' αυτό
χρησιμοποιούσαν λευκό μόλυβδο
προκειμένου να λευκάνουν το πρό-
σωπό τους. Ο ρουχισμός τους ήταν
τελείως διαφορετικός από το δικό
μας. Αποτελούνταν από μια συλλο-
γή κομματιών από ύφασμα, τα μά-
τια, τις πέπλους και τους χιτώνες.
Ήταν μάλλινα ή λινά και σπάνια
βαμβακερά. Τα ρούχα είχαν το
ύψος της γυναίκας και ήταν αρκετά
φαρδιά, όμως με κορδέλες και ζώ-
νες που χρησιμοποιούσαν, δημιουρ-
γούσαν πτυχώσεις που τόνιζαν το
σωματικό κάλλος.

Η επιλογή των χρωμάτων ήταν
κι αυτή μια σοβαρή ενασχόληση,
αφού και τα χρώματα έπαιζαν ση-
μαντικό ρόλο στο αισθητικό αποτέ-
λεσμα της εξωτερικής τους εμφάνι-
σης. Άλλωστε και οι θεότητες ντύ-
νονταν με χρωματιστά ρούχα και ο
μύθος πολλά έχει να πει για τους
συμβολισμούς των χρωμάτων. Η
Θέτις, κόρη του Νηρέα, φορούσε
πέπλο χρώματος ινδικού. Το χρώμα
αυτό για τις αρχαίες Ελληνίδες
ήταν ένα χρώμα «πνευματικό» και
το φορούσαν σε ειδικές περιστά-
σεις. Το πράσινο συμβόλιζε τη νίκη,
τη χαρά και τη γιορτή. Το φορούσα-

νε σε όλες τις αποχρώσεις. Το γκρι
το τιμούσαν σε όλες τις εποχές σε
συνδυασμό με άλλα χρώματα και
μάλιστα σε καθημερινή βάση. Το
πορφυρό χρώμα, που ανακάλυψε ο
σκύλος του Ηρακλή μασώντας ένα
όστρακο, το φορούσαν οι βασιλιά-
δες, οι άρχοντες και ορισμένες γυ-
ναίκες της αριστοκρατίας.

Όπως βλέπουμε, λοιπόν, η μόδα
δεν είναι μια σύγχρονη επιπόνηση.
Από τα αρχαία χρόνια απασχολού-
σε το γυναικείο φύλο, αφού πάντα
οι γυναίκες ήθελαν να είναι κομψές
και όμορφες.

Βικτώρια Δημοπούλου

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

ΠΕΤΡΕΣ-ΤΖΑΚΙΑ
ΓΡΑΝΙΤΕΣ-ΜΑΡΜΑΡΑ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ
ΤΟΥΒΛΑ-ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ-ΜΟΝΟΤΙΚΑ
ΑΜΜΟΧΑΛΙΚΑ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΥΖΙΑΝΗΣ
2ο χλμ. Π.Ε.Ο. ΤΡΙΠΟΛΗΣ - ΑΡΓΟΥΣ, ΤΡΙΠΟΛΗ
22 100, ΤΗΛ.: 2710/234500, ΚΙΝ.: 6973 82.07.40

ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΕΙΟ

Νίκος Γ. Σταματόπουλος

Χάνι Τασιοπούλου
Φρέσκα αυγά και
κοτόπουλα
Τηλ. 27960 61408

Οι μεγάλοι ρυπαντές του πλανήτη μας

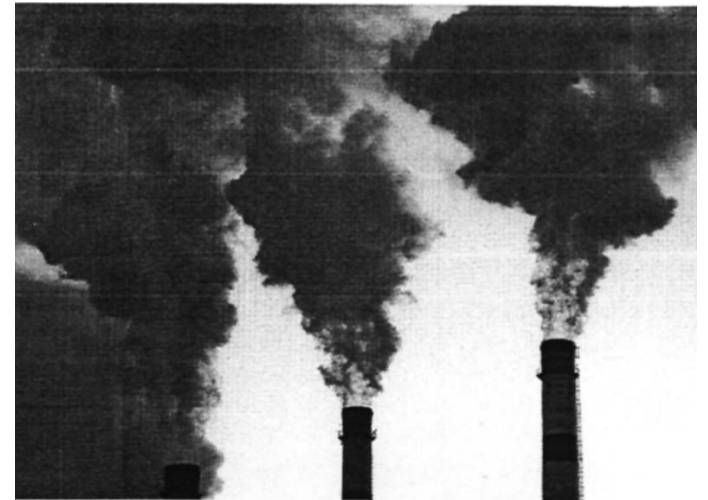
Το πρόβλημα της μόλυνσης του περιβάλλοντος, με τις πολ-
λές διαστάσεις του, είναι οικουμενικό, κοινωνικό, πολυπαραγο-
νικό και πολυεπίπεδο και η ουσιαστική αντιμετώπισή του απαι-
τεί τη συστράτευση όλων μας.

Η βασική όμως προσπάθεια για τη σωτηρία της γης πρέπει
να απευθύνεται στις κυβερνήσεις και στους ισχυρούς του πλαν-
ήτη μας, μήπως και αποκτήσουν οικολογική συνείδηση και υιο-
θετήσουν αυστηρά νομοθετικά πλαίσια για τους μεγάλους μο-
λυντές του περιβάλλοντος.

Μολυντές δεν είναι οι απλοί πολίτες με το πέταγμα των
σκουπιδιών εκτός κάδων λόγω κακής ανατροφής αλλά οι βιομη-
χανίες, τα φυτοφάρμακα, τα πλοία, τα αυτοκίνητα, τα αεροπλά-
να, λόγω των καυσίμων που χρησιμοποιούν, κλπ.

Η έκθεση του Παγκόσμιου Οργανισμού Ναυτιλίας δείχνει
ότι κάθε χρόνο 1 δισεκατομμύριο τόνοι διοξειδίου του άνθρακα
απελευθερώνονται στην ατμόσφαιρα από τα μεγάλα τάνκερ.

Ο Διεθνής Οργανισμός Οσεανα για την προστασία των ωκε-
ανών, αναφέρει ότι η εκροή των ρύπων από τα ποντοπόρα πλοία

αντιστοιχεί με εκείνον 190 εκατομμυρίων αυτοκινήτων. Ο ναυ-
τιλιακός κλάδος πρέπει να ευαισθητοποιηθεί και να αναλάβει
την ευθύνη του. Πρέπει να τεθούν σε ισχύ αυστηροί κανονισμοί,
ώστε να υποχρεώνονται οι πλοιοκτήτες να χρησιμοποιούν πιο
καθαρά καύσιμα.

Η επιβάρυνση της ατμόσφαιρας από την αεροπορία φτάνει
τα 650 εκατομμύρια τόνους διοξειδίου του άνθρακα το χρόνο. Η
μεγάλη μόλυνση του περιβάλλοντος από τα αυτοκίνητα και τις
βιομηχανίες ξηράς, όπως και από την αλόγιστη παραγωγή και
χρήση φυτοφαρμάκων είναι γνωστή σε όλους μας.

Οι ισχυροί της Γης πρέπει να ευαισθητοποιηθούν γρήγορα
και να μην αρνούνται τη ζωή, λόγω οικονομικών συμφερόντων.

Ασημακοπούλου Νάντια, Οικονομολόγος

TOYOTA & ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΜΟΠΟΥΛΟΣ Service

4ο χλμ. Ε.Ο. Τρίπολης - Πύργου, 221 00, Τρίπολη
Τηλ. 2710 - 22 54 04 Κιν: 697 20 75 513

Αρκαδική-γη

Πωλούνται εξοχικές
μονοκατοικίες
στους πρόποδες του Μαινάλου
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ
Ανεξάρτητη Θέρμανση - Συναγερμός
Γκαράζ - Μεγάλος Κήπος
Ανεξάρτητη Είσοδος - Αποθήκη
Κοινόχρηστος Χώρος Αθλοπαιδιών

arcadialand Πληροφορίες:
6937 578402
210 2821893